

Dzięk

Sroda, 27 lutego 1935 - Nr. 49 - Cena 15 gr
(Pismo wychodzi w dniu datowania)

12 stron

Rok VII

Pomorski

ORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ BYDGOSKI - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA GDAŃSKA - GAZETA MORSKA**
DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGILEŃSKA : - : - : - : - : -

Redakcja i Administracja: Toruń, ul. Bydgoska 56. - Telefony redakcyjne: 10-91 ogólny (czynny w dzień i w nocy), 10-92 sekretarz redakcji, 10-93 redaktor naczelny. Telefony administracyjne: 10-94 biuro administracji, 10-95 kierownik administracji, 17-48 filja miejska administracji.
Filja Administracji: Królowej Jadwigi nr. 12/14, wejście od ul. Małe Garbary nr. 2. - Konto czekowe P. K. O. 160-315.

Uspołecznienie czy rozwydrzenie?

(1.) Publicyści i działacze opozycyjni żalą się w swej prasie i na swych zebraniach, że praca w organizacjach społecznych tonie w morzu obojętności, zmęczenia i oportunistów, że najpiękniejszy cel nie wystarczy, ażeby wykrzesać iskrę za pału, że marazm i apatia, które ogarnęły ludzi, kładą się kamieniem w poprzek każdemu przedsięwzięciu.

Prym w tych żalach i narzekaniach wiodą dziennikarze i agitatorzy endeccy.

Czy istotnie polska rzeczywistość daje powód do tego rodzaju pesymizmu?

Przedewszystkiem należy odróżnić faktyczną pracę społeczną od agitacyjnej działalności partyjnej. Oba te przejawy życia publicznego nie można brać pod jeden strychulec.

Tymczasem wiadomo ogólnie, że opozycjoniści na całość życia zbiorowego w Polsce patrzą z punktu widzenia partyjnego.

Twierdzenie, że społeczeństwo marnieje coraz bardziej, marnieje gospodarczo, politycznie i moralnie, jest oczywiście podstawianiem nogi zniechęconemu przez siebie Rządowi i obozowi prządawemu.

Bez wątpienia droga obywatela polskiego w dzisiejszych czasach kryzysowych nie jest usłana różami, każdy człowiek borykać się dziś musi z trudnościami życiowymi. Do rozpacz i czarnowidztwa niema jednak powodu.

Fakt, że niektórzy obywatele nie biorą czynnego udziału w życiu społecznym nie jest ani nowością ani objawem groźnym. Zwykła to kolej rzeczy w życiu państw i narodów. Na całym świecie niema kraju, w którym wszyscy obywatele stanowiliby żywe cząstki w organizmie społecznym.

Stan faktyczny w Polsce jest taki, że nie społeczeństwo marnieje, lecz opozycja, której ostatnie dni żywota są już policzone. Nie społeczeństwo usycha od dołu, lecz partjom ubywają szermierze, którzy przekonali się o nicości i bezproduktywności wywieszanych nad ich głowami sztandarów partyjnych.

Śmieszne jest twierdzenie publicysty A. B. C., że „biedne, anemiczne, rozbite i ku apatii chylące się społeczeństwo plus najsilniejszy nawet rząd nie dadzą w sumie mocarstwowi Polski”.

Pisarz endecki pragnąłby niezawodnie powrotu varcholstwa sejmowego i nieokielznanego partyjniactwa w kraju, sądząc w swej naiwności politycznej, że tą drogą Polska zdobyłaby w świecie stanowisko mocarstwowe.

Ale my pamiętamy dobrze owe czasy, kiedy to Sejm tarzał się w błocie targów partyjnych i obelg wzajemnych a w kraju panował chaos, graniczący z anarchią. Zagranica patrzyła na Polskę z lekceważeniem, czasem z politowaniem.

Sejm był pospolitym jarmarkiem, gdzie lada analfabeta krzyczał i wrzeszczał po to tylko, ażeby go wyborcy słyszeli, zaś wiecie i zebrania publiczne były urągówiskiem i pośmiewiskiem swobod obywatelskich. Ruch społeczny był tego rodzaju, że ludzie porządni bali się o swe życie i zdrowie. Nie dziś, lecz wówczas była „Azja” w Polsce.

(Ciąg dalszy na str. 2.)

Co będzie tematem rozmów angielsko-niemieckich w Berlinie?

Powrót Rzeszy do Ligi Narodów — Sprawa paktu wschodniego

Paryż, 26. 2. (PAT). Jak podaje agencja Havasa, minister Laval wygłosił na dzisiejszym posiedzeniu rady ministrów expose na temat polityki zagranicznej Francji. Minister przedstawił najpierw do aprobaty członków rządu, projekt ratyfikacji przez parlament układów rzymskich, dotyczących u-

stępstw kolonialnych na rzecz Włoch i statutu włoskiego w Tunisie.

Minister Laval poinformował również członków rządu o swoich rozmowach z kanclerzem Schuschniggem i ministrem Berger-Valdeneggem, dotyczących głównie paktu naddunajskiego o nie mieszanu się w we-

wnętrzne sprawy innych państw. Z rozmów tych francuski minister spraw zagr. odniósł jaknajlepsze wrażenie. Nie opracowano jednak żadnego tekstu, gdyż pakt ten interesuje pewną liczbę państw i dlatego odnośny projekt może być ustalony jedynie przy ich współpracy. Osiągnięto jednak porozumienie co do formuł, stwierdzających wspólność poglądów.

Laval przedstawił następnie obecny stan rokowań rozbrojeniowych na skutek układu francusko-angielskiego z dnia 3 lutego. Rozmowy prowadzone między Paryżem a Londynem utrwaliły oba rządy na stanowisku, zajętym w czasie rozmów londyńskich. Pozostaje do uregulowania jedynie kwestja procedury na skutek noty niemieckiej z dn. 17 lutego, wyrażając życzenie bezpośredniej rozmowy z rządem angielskim. Ze względu na to, iż Rzesza poinformowała ostatnio rząd Wielkiej Brytanji, że byłaby skłonna dyskutować nad całokształtem zagadnień poruszonych w deklaracji z dn. 3 lutego, podczas gdy w nocy swojej zmierzała do oddzielenia poszczególnych jej części, Anglia zgodziła się na te dwustronne rozmowy i sir Simon uda się wkrótce do Berlina. Przedtem jednak kierownik angielskiej polityki zagranicznej przybędzie do Paryża celem wygłoszenia odczytu i wyzyska pobyt nad Sekwaną dla odbycia konferencji z ministrem Lavalem.

Zgodność poglądów co do samej istoty rzeczy pozostawi negocjatorom Wielkiej Brytanji całą swobodę działania w czasie przyszłej rozmowy z kierownikami polityki niemieckiej. Żadna szczegółowa kolejność rokowań nie została ustalona. Sir Simon będzie omawiał zagadnienie paktu naddunajskiego o nie mieszanu się w sprawy wewnętrzne, kwestję powrotu Niemiec do Ligi Narodów i na konferencję rozbrojeniową w celu podpisania ogólnej konwencji o ograniczeniu zbrojeń, która zastąpiłaby część piątego traktatu wersalskiego i wreszcie sprawę paktu wschodniego.

Ten ostatni projekt zdaje się napotykać na największą niechęć Niemiec. Paryż jest jednak w dalszym ciągu stanowczo przywiązany do tego projektu, a także do jego formy wielostronnej i zasady wzajemnej pomocy, podczas gdy Niemcy pragną zwyczajnego traktatu dwustronnego o nieagresji. Należy również przypuszczać, że rząd francuski będzie się starał specjalnie o urzeczywistnienie tego paktu, który interesuje go w bardziej bezpośredni sposób, aniżeli Anglię, która w każdym razie doń nie przystąpi. Kwestja ta według wszelkiego prawdopodobieństwa zostanie definitywnie uregulowana w czasie rozmów sir Simona z Lavalem.

O dalsze zacieśnienie więzów przyjaźni z krajami bałtyckimi

Podróż szefa Sztabu Głównego do Łotwy, Estonji i Finlandji

Warszawa, 26. 2. (PAT.) Szef Sztabu Głównego gen. brygady Janusz Gąsiorowski wyjechał dzisiaj o godz. 0,20 w towarzystwie płk. dypl. inż. Jana Englisha, mjr. dypl. J. Axentowicza i rotm. Konst. Horocha do Łotwy, skąd uda się do Estonji i Finlandji celem oddania wizyt przedstawicielom armij wymienionych państw, którzy ostatnio byli podejmowani przez armję polską.

Powitanie w Rydze

Ryga, 26. 2. (PAT.) O godz. 18 specjalnym wagonem przybył do Rygi szef sztabu głównego gen. Janusz Gąsiorowski wraz z towarzyszącymi mu oficerami. Dworzec rycki udekorowany

był flagami o barwach obu krajów. Na peronie oczekiwali przedstawiciele armji polskiej, członkowie poselstwa polskiego, poseł Rzpłitej Beczkowicz oraz przedstawiciele dowódcy armji lotewskiej z szefem sztabu generałem Hartmanisem. Na placu przed dworcem ustawiła się kompanja honorowa ze sztandarem i orkiestrą.

Po przejściu przed frontem kompanji gen. Gąsiorowski powitał żołnierzy lotewskich okrzykiem w języku lotewskim. Po przyjęciu defilady kompanji honorowej goście polscy odjechali do hotelu Rzymskiego, gdzie zamieszkała na czas swego pobytu w Rydze.

Straszliwy huragan nad Francją

Statki w niebezpieczeństwie — Ogromne zniszczenia w Rochefort

Brest, 26. 2. (PAT.) Burza, jaka szaleje nad Brestem, wzmogła się wczoraj rano jeszcze bardziej. W miasto uderzyło kilka piorunów. Podczas holowania statku angielskiego „Ottinge” pękła lina holownicza. Zagrożonemu statkowi pospieszyla na pomoc znajdujące się w pobliżu okręty, wylajując oliwę na wzburzone fale.

Z Londynu donoszą, że burza, szalejąca

na Atlantyku, uszkodziła w zatoce biskajskiej dwa parowce, wspomniany wyżej „Ottinge” i „Hilleroft”, pozabawiając je oba sterów. Holownik francuski zdołał przyjąć z pomocą okrętowi „Ottinge”, a losach „Hillerofta” niema wiadomości. Kontrtorpedowiec brytyjski „Viceroy” w drodze z Casablanki do Gibraltaru uległ też uszkodzeniom.

Paryż, 26. 2. (PAT.) Z powodu przerwania linii telefonicznych dopiero teraz nadchodzą szczegóły o szkodach, jakie ostatni huragan wyrządził w szeregu miejscowości francuskich. Najbardziej ucierpiał Rochefort, gdzie od r. 1878 nie notowano podobnego kataklizmu. Wszystkie okoliczne drogi zostały zniszczone. Na lotnisku zawałił się hangar, niszcząc kilka samolotów i jeden balon sterowy.

Siła wiatru była tak wielka, że odrzucała przechodniów na odległość 15 do 20 metrów. Straty obliczane są na kilkanaście milionów franków. Zniszczeniu uległy zbiory, stodoły, obory i wiele domów mieszkalnych. Sekwana silnie weszła.

W Paryżu poziom wody podniósł się o 4 i pół metra. Żegluga odbywa się z zachowaniem wszelkich ostrożności. W miejscowości Pontivy piorun uderzył w niewykończony dotychczas gmach kolegium, wyrządzając duże szkody.

Wnioski o ogłoszenie upadłości Pe-Pe-Ge zostały odrzucone ze względów formalnych

Na zgromadzeniu wierzycieli firmy Pe-Pe-Ge w Sądzie Grodzkim w Grudziądzu zgłoszone zostały trzy wnioski o ogłoszenie upadłości firmy. Mianowicie: pierwszy ze strony wierzycieli, — drugi ze strony członka zarządu i akcjonarjusza Halperina — trzeci przez mec. Prątkowskiego w imieniu nadzoru sądowego.

Wszystkie wnioski ze względów zasadniczych Sąd po dłuższej naradzie odrzucił: wniosek wierzycieli z powodu braku przepisowej ilości podpisów, wniosek Halperina z

powodu braku podpisu drugiego członka zarządu, wreszcie wniosek nadzoru sądowego, bowiem w myśl obowiązujących przepisów w kompetencji nadzoru sądowego nie leży ogłaszanie takiego wniosku.

Najprawdopodobniej Halperin uzupełni wniosek swój podpisem drugiego członka zarządu i wówczas sprawa upadłości wkroczy na realne tory. W każdym razie jest ogólną tendencją, aby w miarę możliwości fabrykę choć w części uruchomić.

Książę Monaco na polowaniu w Nieświeżu

Wilno, 26. 2. (PAT.) „Słowo” donosi z Nieświeża: W dn. 23 b. m. przybył do Nieświeża z Warszawy książę Monaco na polowanie, zorganizowane przez Albrechta Radziwiłła. Dn. 24 bm. odbyło się polowanie na wilki w Okńczycach pow. Stalpce.

Następnego dnia odbyła się w pow. łuninieckim obława na dziki.

(Dokończenie artykułu wstępn. ze str. 1.)

Dopiero przewrót majowy położył kres szalejącemu rozwydrzeniu i panującej anarchii w kraju. Trzeba być bardzo ubogim, na duchu i umyśle, ażeby twierdzić, że systemem norm prawnych, stabilizacją stosunków i uspokojeniem opinii publicznej nie zbuduje się nowego, lepszego życia.

Jeżeli publicysta „ABC” pisze, że „wielką przyszłość” Polsce zapewnić może tylko naród o wielkich ideaach i ambicjach dziejowych, naród żywy i zdolny do skoncentrowania wszystkich swych sił i energii „w pracy dla państwa”, to właśnie uchwalona niedawno przez Sejm i Senat nowa Konstytucja daje zupełną rękojmię, że tak będzie, a nie inaczej.

Nowa Konstytucja stwarza możliwości, otwierające poszczególnemu obywatelowi drogę do prawdziwej pracy społecznej dla dobra państwa i społeczeństwa. Nauczni smutnym doświadczeniem, musieliśmy znaleźć sposoby, ażeby obywatel, pragnący dobra Ojczyzny, nie stał się marionetką w ręku różnych szarlatanów partyjnych.

Bowltem tylko uspołecznienie, a nie rozwydrzenie obywateli może wyjść Polsce na zdrowie.

Powrót Marsz. Piłsudskiego

Warszawa, 26. 2. (PAT.) Dzisiaj po południu powrócił z Wilna do Warszawy p. Marszałek Józef Piłsudski.

Przemówienie premj. Kozłowskiego na plenarnym posiedzeniu Senatu

(o) Warszawa, 26. 2. (Tel. wł.) Dnia 27 brn. o godz. 10 rano rozpoczęły się plenarne posiedzenie Senatu, poświęcone obradom nad całokształtem budżetu na r. 1935-36.

Przed rozpoczęciem dyskusji obszernie przedmówił wygłosił premj. Kozłowski, w którym ma podobno uwzględnić podstawowe założenia polityki i gospodarki państwowej.

Przeszło 12 milj. zł czystego zysku wykazał Bank Polski za rok ub.

Zmiana statutu dotycząca prawa nabywania przez Bank papierów procentowych

Warszawa, 26. 2. (PAT.) W dniu 26 lutego br. odbyło się w Warszawie walne zebranie akcjonariuszy Banku Polskiego. Zebranie zajął i przewodniczył mu przez Władysław Wróblewski, który wygłosił przemówienie.

W dalszym ciągu zebrania p. S. Lipiński odczytał sprawozdanie komisji rewizyjnej. Ze sprawozdania tego wynika m. in., że bilans Banku Polskiego sporządzony po dzień 31 grudnia 1934 r. zamyka się po obu stronach sumą 1.666.495.323,36 zł. Rachunek strat i zysków za rok 1934 wykazuje po obu stronach sumę 44.005.126,62 zł. Czysty zysk za rok 1934 wynosi 12.245.098,72 zł. a łącznie z pozostałościami z roku ub. 12.259.097,67 zł.

Walne zgromadzenie akcjonariuszy Banku Polskiego zatwierdziło następnie bilans banku z dn. 31 grudnia 1934 r. oraz rachunek strat i zysków za rok 1934. Przyjęto również wniosek o wypłatę dywidendy w wysokości 8 proc. Dywidenda będzie wypłacana poczynając od dn. 27 lutego br. W dalszym ciągu dokonano zmiany kilku artykułów statutu.

M. inn. jedna z uchwalonych zniósła dotychczasowy przepis, w myśl którego bank mógł nabywać papiery procentowe na rachunkach własnych do wysokości 10 proc. kapitałów własnych, czyli kapitałów zakładowych i zapasowych łącznie, natomiast upoważniła bank do przeznaczenia na ten cel kwoty nie przekraczającej 150 milionów

Narciarz Adam Tokarz zmarł

Zakopane, 26. 2. (PAT.) Ofiara wczorajszego nieszczęśliwego wypadku na biegu zjazdowym na Hali Goryczkowej zawodnik Sokoła — Macierzy ze Lwowa Adam Tokarz zmarł we wtorek w szpitalu na skutek otrzymanych obrażeń, nie odzyskawszy przytomności. Jest to pierwszy śmiertelny wypadek, jaki wydarzył się w czasie zawodów o mistrzostwo Polski, organizowanych od lat 16.

Szybko zużywające się inwestycje mają być zwolnione od podatków

Cztery projekty ustaw podatkowych w komisji skarbowej Sejmu

Warszawa, 26. 2. (PAT.) Komisja skarbo- wa Sejmu pod przewodnictwem posła Ho- lyńskiego załatwiła na dzisiejszym posiedze- niu 4 rządowe projekty ustaw podatkowych. Na wstępie komisja rozpatrywała projekt ustawy w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospo- darczego miasta i portu Gdyni, uzgadniając pewne poprawki i odraczając głosowanie do następnego posiedzenia, na którym referent poseł Tebinka przedstawi wspomniane po-

prawki w formie już zredagowanej. Pro- jektowana ustawa ma na celu przedłużenie okresu korzystania z ulg w odniesieniu do podatku dochodowego.

Projekt ustawy w sprawie zmiany prze- pisów o opłatach stemplowych przyjęto w drugim i trzecim czytaniu. Projekt usta- wy o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i od zaległości publicznych przyjęto z drobnymi zmianami w przedłożeniu rządowym w drugim i trze- cim czytaniu. Wreszcie projekt ustawy o

zmianie ustawy o państwowym podatku do- chodowym przyjęto również w drugim i trzecim czytaniu z poprawką, dotyczącą byłej dzielnicy pruskiej.

W uzasadnieniu tej noweli czytamy m. inn., że przepisy obowiązujące od lat kilku- rastu bez większych zmian ustawy o pań- stwowym podatku dochodowym stwarzają dla niektórych kategorii płatników podatku możliwość wyłączenia z pod obowiązkem podatkowym pewnej części swoich docho- dów, bądź też niższego opodatkowania od zamierzonego przez ustawę. Ten stan rze- czy wymaga przedsięwzięcia środków za- radczych, zmierzających do utrzymania rów- nomierności obciążenia podatkowego, w inte- resie nie tylko Skarbu Państwa, ale i płatni- ków, ponoszących pełne w stosunku do swo- jego stanu dochodów ciężary podatkowe.

Z drugiej strony w obecnej sytuacji ekono- micznej kraju uznać należy za pożądane przyznanie ulg podatkowych tym płatnikom, którzy przez użycie części swoich dochodów przyczyniają się do wzmocnienia życia gospo- darczego. Projekt noweli do ustawy ma na względzie omawiane powyżej cele przez uzupełnienie postanowień art. 21 i 44 usta- wa pociąga do świadczenia podatków te oso- by prawne i fizyczne, które dzięki istniejącemu lukom w przepisach nie ponosiły peł- nych ciężarów podatkowych, przez zwolnie- nie zaś od podatków szybko zużywających się inwestycji, przyczyniającej się do wzrostu i ożywienia gospodarczego w Pol- sce.

Akademja ku czci Ojca św. w Warszawie

W ub. niedzielę w sali R. Miejskiej w Warszawie odbyła się uroczysta akademja repre- zentacji ku uczczeniu Ojca Świętego Piusa XI w trzynastą rocznicę jego koronacji. Na zdjęciu — ogólny widok sali podczas akademji. W pierwszym rzędzie siedzą nuncjusz apostolski msgr. Marmaggi i ks. kardynał Kakowski.

Zamieszki w Urugwaju Tajny skład materiałów wojennych dla powstańców

Buenos Aires, 26. 2. (PAT.) Donoszą z Montevideo (stolica Urugwaju), że wykryto tam tajny skład materiałów wojennych, wobec tego rząd Urugwaju aresztował kil- kunastu przyzwodówce politycznych. Wojsko zostało skierowane w całym kraju za- prowadzono cenzurę telegraficzną i pocztową.

W kilku miejscowościach doszło do starć pomiędzy powstańcami i wojskiem. Wobec trudnej sytuacji politycznej w kraju rząd Urugwaju zwrócił się do kongresu o przy- znanie mu nadzwyczajnych pełnomocnictw.

Zamachy bombowe na Kubie

Hawana, 26. 2. (PAT.) W biurze dyrekcji policji w Camaguey wybuchła bomba, wskutek czego poniosły śmierć dwie kobiety. Druga bomba wybuchła w gmachu, w któ- rym urzędował gubernator. Aresztowano 3 osoby.

Awaria statku wycieczkowego u wybrzeży amerykańskich

Nowy Jork, 26. 2. (PAT.) W pobliżu wybrzeży wyspy Santa Lucia, należącej do grupy Małych Antyllów na Morzu Karaibskim, utonął okręt wycieczkowy. 6 osób zatęnię, 74 uratowano a o 22 brak wiadomości. Powodem katastrofy było nadmierne obciążenie pa- rowca.

W kilku wierszach

Ofiara HURAGANU w stanach środko- wo - zachodnich Ameryki Półn. padło 10 za- bitych i 30 rannych.

W Avignon we Francji POŻAR ZNISZ- CZYŁ BLOK DOMÓW mieszkalnych. W pło- mieniach zginęło kilka osób.

W Witzleben (w Turyni) młodzieniec w wieku około 20 lat RZUCIŁ SIĘ Z WIE- ŻY WYSOKOŚCI 120 metrów i poniósł śmierć na miejscu. Przyczyny rozpaczliwego kroku nieznane.

ODDZIAŁY ANGIELSKIE, należące do kontynentu wojsk międzynarodowych ZA- CZĘŁY OPUSZCZAĆ SAARĘ. Połowa tych oddziałów przekroczyła już granicę francu- ską.

Oddziały KOMUNISTYCZNE w Chinach, które wtargnęły do północnej części Se- czuen zaczynają się wycofywać. Panuje o- bawa, że PRZENIKNĄ ONE na terytorjum CHIŃSKIEGO TURKIESTANU.

Polacy na morze!

zł., czyli sumy równej kapitałowi zakłado- wemu Banku. Jednocześnie wprowadzono postanowienie, że Bank może nabywać ty- lko takie papiery, które notowane są na giełdach krajowych.

Na zakończenie zebrania dokonało wybo-

ru rady, która pozostała w składzie nie- zmienionym. Komisja rewizyjna pozostała również w dotychczasowym składzie z tą zmianą, że w miejsce p. A. Sturma, który zgłosił swoje wystąpienie wszedł p. Kucha- rzewski.

Kłęska opozycji

w wyborach do Bratniej Pomocy Uniw. Jagiellońskiego Przeszło 2/3 mandatów zdobyła młodzież prorządowa

Kraków, 26. 2. (PAT.) W odbytych ostatnio wyborach do Bratniej Pomocy studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego na 1056 uprawnionych, głosowała 740 studentów, z czego na zjednoczoną listę młodzieży prorządowej padło 517 gło- sów, a na listę młodzieży narodowej i

ludowej 212 głosów. 11 głosów nieważ- nych.

W zarządzie Bratniej Pomocy młodzieży prorządowa otrzymała 24 miejsc, opozycja 9 miejsc. Przewesem wybrano ponownie p. Sobonia. Walne zgroma- dzenie odbyło się zupełnie spokojnie.

Przeciw dwutorowości opodatkowania w województwach zachodnich

Osoby zwolnione od państwowego podatku dochodowego nie będą opłacać dodatku komunalnego

(o) Warszawa, 26. 2. (Tel. wł.) Podstawę wymiaru dodatku do państw. podatku do- chodowego na rzecz samorządów, pobiera- nego na terenie Wielkopolski i Pomorza, stanowi dochód ustalony dla poboru pań- stwowego podatku dochodowego. Ustawa o państwowym podatku dochodowym przewi- duje wypadki zupełnego zwalniania od po- datku niektórych płatników, mimo, że do-

chód ich przekracza minimum, egzystencji. Dla samorządów istnieje jednak możliwość dodatku komunalnego od tych płatników.

Obecnie opracowaniu jest projekt, któ- ry przewiduje, że samorzady nie będą mo- gły pobierać na swoją rzecz podatku, jeżeli dane osoby zostały zwolnione od państw. podatku dochodowego, chociaż dochody ich przekraczają minimum egzystencji.

Inicjały adresatów na listach samobójcy Zagadkowa śmierć inżyniera w Warszawie

(o) Warszawa, 26. 2. (tel. wł.) W zagadkowych okolicznościach popełnił samo- bójstwo inż. Marjan Gąsowski, kapitan w st. sp., zamieszkały w Warszawie, we włas- nej willi na Żoliborzu.

Nocy ubiegłej domownicy usłyszeli strzał. Gdy matka inż. Gąsowskiego, obu- dzona hukiem, weszła do pokoju, znalazła syna swego w kałuży krwi bez życia. Inż. Gąsowski popełnił samobójstwo wystrzałem z rewolweru w usta.

Denat pozostawił na biurku szereg listów, które były zaadresowane jedynie pierwszymi literami imion i nazwisk. Policja prowadzi dochodzenia celem ustalenia przyczyn tego tajemniczego samobójstwa.

Młodzi hitlerowcy mówiący... po polsku

Na marginesie Zjazdu Olsztyńskiego

W czasie imponującego zjazdu, który dnia 15 ub. m. zgromadził w sali hotelu „Concordia” w Olsztynie ok. 1500 delegatów ośrodków polskich z Warmji, Mazur, Powiśla i Ziemi Malborskiej, właśnie podczas podniosłej przemowy prezesa Związku Polaków w Niemczech ks. Domańskiego, zadudniał na bruku rytmowym ostrym rytym młodych nóg. „Langemarck... Langemarck...” brzmiały fanfary jasnych głosów przy końcu każdej zwrotki piosenki hitlerowskiej, sławiącej pogardę śmierci siedemnastoletnich żołnierzy wojny światowej. Nad ich głowami powiewały proporce ze swastyką. Opoślad zatrzymał się oddział chłopców w brunatnych koszulach.

Kilku z nich weszło do hotelu. Była właśnie przerwa w obradach. Przyszli zapytać się, kiedy odchodzi pociąg do Wystrucia. Słucham jak się naradzają na korytarzu. Uszom nie wierzę... mówią po polsku. Piękną mazurszczyzną, przeplataną archaizmami dawno u nas zapomnianymi.

— W szeregach H. — J. (Hitlerjugend) jest niemało młodzieży polskiej, — objaśnia mnie jeden z uczestników zjazdu.

— Naszemu młodemu pokoleniu imponuje rozmach narodowego socjalizmu, jego pewność siebie, jego kult tężyny, jego swada junacka, jego wiara w przyszłość.

— A wy co na to? Mój rozmówca wzruszył ramionami i zatoczył ręką koło w powietrzu:

— Ot, urządzamy zjazd, aby pomówić o naszych bolączkach, aby pokrzepić się na duchu. Ale to dla nas starych. Zaprawionych w biernym oporze od lat dziecińczych. Ale to nic dla młodych. Defensywne hasła nie wystarczają. Brak nam jakiejś olśniewającej idei, która byłaby zdolna porwać naszą młodzież. Toteż ulega ona zbyt łatwo urokowi narodowego socjalizmu.

— Czy akcja germanizacyjna trwa u was nadal? — pytam.

— Trwa, tylko pod zmienioną postacią. Ucisk i szykany jawne ustały, a jednak proces wynaradawiania wszedł w fazę groźniejszą niż kiedykolwiek. Dawniej znaliśmy naszego wroga. Był nim landrat, zandarm, nauczyciel. Dzisiaj przestali oni być głównym niebezpieczeństwem. Z germanizatorem i kolonizatorem mamy sobie radę. Ale czyha na nas dzisiaj przeciwnik stokroć możniejszy, bo nieuchwytny, abstrakcyjny, nieposługujący się żadnym gwałtem ani represjami. Fantom, na którego zwalczanie nie znamy skutecznej broni. Jest nim urok organizacji młodzieży hitlerowskiej, który fascynuje i odbiera nam nasze dzieci.

— Czy dom rodzicielski o atmosferze świadomego poczucia narodowego nie stanowi dostatecznej przeciwwagi? — pytam.

— Ba, gdybyż to dzieci przesiadywały w domu. Ale po odrobieniu lekcji uprawiają sporty, potem musztrę i ćwiczenia, potem urządzają wycieczki. Jak wyruszają w soboty rano z plecakami, wracają zwykle dopiero w niedzielę wieczorem. I niech pan nie zapomina, że mamy tutaj bardzo mało inteligencji polskiej. Rodzice są biedni i zapracowani. Nie mogą otaczać dzieci taką opieką, która równoważyłaby wesołe towarzystwo kolegów. Jedyne nadzieje jest to, że gdy dziecko wraca po ukończeniu szkoły do domu rodzicielskiego, wróci też do polskości. Ale niestety tylko to, które pozostanie na ojcowiskim zagonie. Reszta, która musi szukać zarobku w miastach, jest stracona. Nie mamy w miastach dostatecznie zorganizowanego drobniostwa polskiego ani inteligencji w wolnych zawodach, o które mogłaby znaleźć oparcie, którego życie społeczno-narodowe wypełniłoby jej potrzeby kulturalne. Toteż ginie ona w zalewie niemieckim i ulega niechybnie procesowi asymilacyjnemu bez specjalnego wysiłku ze strony niemieckiej.

To, co usłyszałem, stanowi naprawdę największe niebezpieczeństwo. Nie jedynie, bo istnieje cały szereg elementów germanizacyjnych bardziej konkret-

nych i znanych. Przywódcy mniejszości polskiej zdają sobie z nich doskonale sprawę, jak o tem świadczą rezolucje, uchwalone na zjeździe.

Mówcy stwierdzili więc zgodnie, że akcja germanizacyjna w Warmji, na Mazurach i Powiślu nie ustaje, a przeciwnie prowadzona jest konsekwentnie przez wielu księży Niemców, co prowadzi do osłabienia a nawet zaniku ducha religijnego wśród szerokich mas ludności polskiej. Toteż zjazd „imię sprawie” domaga się księży-Polaków w parafjach polskich, przywrócenia skasowanych nabożeństw z polskimi kazaniem i śpiewem polskim, przygotowania dzieci polskich do sakramentów św. w języku polskim, chrztów, ślubów i pogrzebów w języku polskim. Postulaty te są tak wymowne i tak niedwuznacznie charakterystyczne położenie naszych współbraci za kordonem, że nie potrzeba do nich nic dodawać.

Przedmiot niemniej ważnego kompleksu żądań stanowi zagadnienie szko-

ly polskiej, „najważniejszej na tym terenie warowni uczuć narodowych”. To też rezolucja zjazdu słusznie wzywa wszystkich rodaków do posyłania dzieci swoich do polskich szkół i ochronek, domagając się od władz jaknajszerszego uregulowania sprawy szkolnictwa polskiego. W szczególności żąda kategorycznie założenia polskich szkół ludowych we wszystkich miejscowościach zamieszkałych przez ludność polską i rychłego założenia dostatecznej ilości polskich szkół średnich.

Zjazd olsztyński wzywa następnie całą młodzież polską w Prusach Wschodnich do organizowania się w szeregach polskich związków młodzieży, kół śpiewaczych, teatralnych, sportowych, drużyn harcerskich, do brania czynnego udziału w zespółach świetlicowych i przysposobienia rolniczego i do uczęszczania do świetlic.

Po wezwaniu do popierania prasy polskiej zwrócono specjalną uwagę na sprawy gospodarcze. Jedyne podstawą egzystencji i jedyną żywicielką Polaka

Przy cierpieniach nerek, chorobach dróg moczowych, pęcherza moczowego i dolnego odcinka kiszki naturalna woda gorza Franciszka-Józefa łagodzi i usuwa szybko gwałtowne bóle przy wypróżnieniu. Zalecana przez lekarzy.

w Prusach jest jego zagon rodzinny, dziedzictwo praocjów, skarb, którego Polakowi nie powinna wydrzeć żadna siła. Zadaniem żywiołu polskiego w przyszłości winna być silna organizacja spółdzielcza, jednocząca wszystkich: rolnika, robotnika i rzemieślnika.

Tak, Polakom pogranicza niemieckiego nie wolno ani na chwilę ustać w pracy, ani na chwilę oddać się odpoczynkowi. Współczesność wschodniemiecka zerwała wprawdzie z systemem staropruskim, lecz poszukuje nowych dróg ekspansji, może jeszcze niebezpieczniejszych.

— Langemarck... Langemarck... — dudni mi wciąż w uszach rytm marszu chłopczków w brunatnych koszulach.

Ten rytm każe podwoić czujność. A my w Polsce? Czy też zasilamy naszych walczących za kordonem braci polskimi przedstawieniami teatralnymi, odczytami, imprezami sportowymi, książkami, śpiewnikami, wycieczkami w głąb Ojczyzny?

A. Schedlin-Czarliński.

Święto Zimy w Beskidach

(Od własnego korespondenta).

Krynica, w lutym.

Po trudach i znojach warto odetchnąć, a jeszcze więcej tego potrzeba, gdy organizm jest wyczerpany, a, co nie daj Boże, schorzał. Ale gdzie? Zagranicą zamkniętą barjerą drogi paszportów i najtrudniejszych utrudnień. Zostaje więc kraj, jego piękne morze i piękne góry, pierwsze — tylko podczas lata, drugie — rok cały.

Zima w górach jest chyba najcudniejsza. Jest ona taka szczególnie w Zakopanem i w Krynicy. Śpieszą do nich tysiącami ludziska chorzy, zmęczeni i zdenerwowani na święta i urlopy, młodzi na sport, starsi na spacer i brydża, po szeroki oddech i odpoczynek, przede wszystkim po zdrowie.

Tłoczno więc wszędzie. Powiększają ten ruch najrozmaitsze imprezy turystyczne, wycieczki, zniżki komunikacyjne, tygodnie, święta, rewje i zawody sportowe.

Nie ostała się przed tem perła zdrojowisk polskich, Beskidzka Krynica. Urządziła sobie Święto Zimy. Ogłosiła je szeroko po świecie. Zwołała międzynarodowe zawody saneczkarskie i hokejowe. Ubrała się odświętnie. Uprosiła u Boga mróz i śniegu coniemiarą. Wybiła nim wyże, doliny, jary i lasy, dachy

chałup, domostw, will i pensjonatów. Zamówiła nawet słońce. Świeciło cudnie ponad lasami i pagórkami, topiąc je w blaski i migoty skrzęcej się miliardami gwiazdek śnieżnej pościeli. Nie dziw więc że witały je rzesze zachwytań. że wszystko błędziło w jego poświęcie i radości w ruch kuligi do Złotego Rogu i do Romy. Rozsaneczkowały się panie i dzieci. Roznarciły chłopięta i dziewczęta, nadziawszy siebie w ciężkie granaty i złożwszy swe stępy w śmigle deszczyska, by pruć śnieżyste pokrywy skłonów górskich i zręcznym zeslizgiem zjeżdżać „z górki na pazurki”, a potem znowu piąć się ukosami do nowego wyczynu. A towarzyszyła temu symfonia życia i radości natury i człowieka. Powiał wiaterek. Rozdźwięczały dzwonki u sanek. Rozległy się szczybioty i uśmiechy. Rozgędziły się skrzyпки małych, obdartych cyganiat. Zawtórowały im wymyślne orkiestry kawiariane. Przecież to święto zimy krynickiej.

Przybyły tu tłumy. Nawet z dalekiej zagranicy: z północnej Norwegii, od zachodu z Niemiec i z Czechosłowacji. Zbrakło dachu nad głową. Pełne hotele i pensjonaty. Program bogaty. Zawody hoke-

jowe i saneczkarskie. Wielka ślizgawka w ruchu. Mozolą się sportowcy o prymat jeden przez drugiego. Ambicja i honor narodowy — to zostać zwycięzcą, a nie pobitym. Paradują po pracy ulicami, strojniami w bramy triumfalne, flagi międzynarodowe, figury z lodu, oświetlane od wewnątrz elektrycznością.

Krynica żyje na deptaku i w pijalni zdrojowej. Tłoczno przy najrozmaitszych wodach mineralnych. Ciekną one ciurkiem z kranów do szklanki, a z nich rurkami do żółdków ludzkich. Robią one swoje: zuberek, słotwianka czy inna karolinka. Lepsze od codziennych wyskoków alkoholu i kofeiny: smukła one grubasów; barwią bładolicich i niedokrwestych; porządkują serca, wątróbki i nerek. Pijalnia, to giełda, z obowiązującymi Żydami. Harmider i gwar powiększa orkiestra teatralna, mojąższowego wyznania. Jak mi to przypomina Karlowe Vary (Karlsbad) z rabinami, Marienbad z Ryfkami i Surami? Ci i one lubią święto leczycie i rozumieją się na medycynie naturalnej.

Miejscowość jak się patrzy!.. Rozbudowa Krynicy idzie siedmiomilowemi butami. Inż. Nowotarski, jako dyrektor, nie próżnuje. Burmistrz mag. Zakrzewski młody i energiczny głowę ma zajęta rozwojem Krynicy. Nowe gmachy lazienkowe. Wspaniały Lwigród imponuje swoim masywem i urządzeniem wewnętrznym. Wszystko wysoka klasa. „Patrija” janokiepurowska zakasowała Brystol zakopiański. Już zaciasna i zamodna. Trzeba powiększyć. Ciągną tam rzesze milionerów i tyśiączników, arystokracji, ziemiaństwa, dyplomacji, wyższej szarzy wojskowej i urzędniczej na podwieczorki, niepotrzebnie „skoktajlizowane”, zbyt obco się wypowiadające. Szych cudzoziemski w zabawie, w muzyce, w tańcu, nawet w picu, za mało regionalizmu, polskiego folkloru w budowie i w urządzeniu. Ale kasa jest. Kawkę drogo się płaci. Trudno — moda! To kosztuje — „noblesse oblige”, zastaw się a pokaż się! Po polsku; po naszym! Przecież „Patria” kosztuje trzy miliony. Trzeba je amortyzować. Ojczyzna wszystko zapłaci.

Krynicy przechodzi trans zwany przez specjalistów „kiepuritis”. Śpiewał tu olbrzym, jakim jest bezspornie w świecie Jan Kiepara. Niestety mnie tu jeszcze nie było. Szkoda! Mogłem tylko usłyszeć jego brata Ladisa. Pokrewieństwo to raczej mu przeschadza. Też śpiewał! Ale poco analogie?

Wolałbym, by nie go z Janem nie łączyło. Koncert był udany, miły, ciekawy, z dodatkiem sympatycznego sopranu pani Fiorency, ale nie był wielki. bo zawsze większy będzie ten, co tak cudnie śpiewa Signorinę i „Ninon, ach uśmiechnij się!”.

X. W. Kneblewski.

Kto się spóźnił

z odnowieniem przedpłaty u listownych może to uskutecznić w najbliższym urzędzie względnie agencji pocztowej

Kompozytor „Legendy Bałtyku” Feliks Nowowiejski laureatem państwowej nagrody muzycznej

Sąd konkursowy nagrody muzycznej p. ministra WR. i OP. za rok 1935 przedstawił p. min. jednogłośnie wniosek o przyznanie nagrody Feliksowi Nowowiejskiemu za owocną jego działalność artystyczną jako kompozytora, prelegenta, pedagoga i wirtuoza organowego oraz za działalność społeczną jako znakomitego chórnistrza i kompozytora muzyki chóralnej — świeckiej i kościelnej, przy czym szczególnie podkreślono jego zasługi w dobie przedwojennej i obecnej przez szerzenie i umacnianie polskiej kultury muzycznej.

W skład sądu konkursowego wchodził: delegat państw. konserwatorium w Poznaniu prof. Zygmunt Butkiewicz, jako przewodniczący oraz pp. prof. Tadeusz Czerniawski (Zw. Kompozytorów Polskich), prof. Br. Rutkowski (państw. konserw. w Warszawie), prof. Kazimierz Sikorski (państw. konserw. w Warszawie), i prof. dr. Stefan Śledziński (Wydział Sztuki Min. W. R. i O. P.). Sekretarzem był p. Fidorowicz.

Wniosek sądu konkursowego p. ministra WR. i OP. W. Jędrzejewicz zatwierdził. Nagroda muzyczna wynosi zł. 7.000.

W jutrzejszym dziale „Kultura i Sztuka” obszerniej omówimy twórczość i działalność laureata — jak wiadomo — syna ziemi Warmijskiej.

„Brzemie niebieskie” Nagroda za najwybitniejszą książkę 1934 r.

Nagrodę „Wiadomości Literackich” w wysokości zł. 2.000 za najwybitniejszą książkę 1934 r. jury nagrody, złożone z Ferdynanda Goetla, Adolfa Nowaczyńskiego, Jana Parandowskiego, Marji Pawlikowskiej (Jasnorzewskiej), Antoniego Słonimskiego, Juliana Tuwima, Kazimierza Wierzyńskiego, przyznało Wojciechowi Bąkowi za tom wierszy „Brzemie niebieskie”. Kontrkandydatami Bąka byli Boy-Zeleński i Irena Krzywicka.

Skandal brydżowy w Budapeszcie

Damy węgierskie opanowane gorączką gry — Tajemnice „Sziget-klubu” Krwawy pojedynek

Budapeszt, w lutym.

Już od dłuższego czasu obserwowano w budapeszteńskim świecie kobiecym zjawiska, które wywołać musiały niepokój statecznych ojców rodzin. Epidemja brydża i innych — niestety hazardowych — gier karcianych, która początkowo opanowała tylko damy „z górnych dziesięciu tysięcy”, zaczęła szerzyć się zastraszająco wśród obywatelskiego stanu średniego. We wszystkich dzielnicach miasta, jak grzyby po deszczu powstawały poczęły salony gry, tak, iż w znanej i popularnej wśród pań dzielnicy Leopolda trudno już dziś znaleźć kawiarnię, nie posiadającą specjalnych pokoiów brydżowych. Obok tego liczne damy z arystokracji urządziły w swych pałacach kluby brydżowe, gdzie panie o wysokich tytułach i głośnych nazwiskach po uiszczeniu odpowiednio wysokiego wstępnego gromadzą się w godzinach popołudniowych, aby do późnej nocy oddawać się namiętności karcianej.

KRYZYS OGNISKA DOMOWEGO.

Ale także przedsiębiorcze panie stanu średniego potrafiły wybić kapitał z karcianej epidemji, zakładając salony gry. Nie trudno przeto zrozumieć, że znaczna część rodzin obywatelskich przeżywa obecnie „kryzys ogniska domowego”. W wielu domach ognisko to wygasło zupełnie a do najpopularniejszych typów ulicznych należy dziś „kihordo” tj. posłaniec, który na rowerze obwieszonym menażkami rozwodzi po domach gotowe obiady z restauracji. I jakże mogłoby być inaczej, kiedy wszystko co piękne i młode z pinczerkiem na rękę lub foksterjerem na lince w godzinach południowych udaje się na korso naddunajskie, podczas gdy opanowane gorączką brydżową panie domu w tym czasie wycoczywać muszą po trudach i znojach minionej nocy i zbierać siły do nowej ciężkiej „pracy”.

Ze w tych warunkach rozwody stają się coraz częstsze, — tego tłumaczyć nie potrzeba.

DLACZEGO WARTO PIELEGNOWAĆ PAZNOKIE?

Epidemja brydżowa miewa jednak i następstwa innego rodzaju. Wykazał to skandal towarzyski, o którym głośno w całym mieście, choć wydarzył się w bardzo ekskluzywnym „Sziget-klubie”. W klubie tym, będącym miejscem spotkań arystokracji i finansjery budapeszteńskiej, niezwykle szczęściem przy kartach cieszyła się hrabina Zichy. Wygrywała stale większe sumy, tak iż zazdrosne partnerki poczęły przyglądać jej się z podejrzliwością. Pewnej nocy stwierdziły wreszcie, że hr. Zichy swemi pielęgnowanymi paznokietkami... znaczą karty. Rozegrała się skandaliczna scena, której nie dało się zatuszować, zajęła się nią prasa, zaczęła się nawet „poważna” dyskusja, czy i w jakim stopniu tego rodzaju

znaczeniem kart można „poprawiać” szczęście.

NA SZABLE!

Ale to był tylko początek skandalu, który nie mógł oczywiście skończyć się inaczej, jak całym szeregiem spraw honorowych, których epilogiem bywa tu niemal z reguły pojedynek. Więc hr. Zichy wyzwiał barona Daniela, bo on to właśnie zarzucił miał hrabinie fałszywą grę. Onegdaj odbył się pojedynek na szable, który zakończył się nieszczęśliwie dla hr. Zichy'ego: przeciwnik

ranił go poważnie w głowę. Zapewne jednak hrabia wylizę się z ran, zwłaszcza, że czeka go jeszcze dwanaście pojedynków; wyzwał bowiem także prezesa Sziget-klubu i jedenastu członków zarządu z powodu listu, wystosowanego do żony.

Tak więc czeka nas jeszcze szereg krwawych rozpraw i prasie nie zabraknie skandalicznych tematów. A wszystkiemu winna manja brydżowa budapeszteńskiej pici pięknej.

Fekete Istvan.

„Zmarły” przywrócony do życia

W pół godziny po zabiegu serce zaczęło bić

Niezwykły wypadek przywrócenia życia zmarłemu wydarzył się w szpitalu miejskim w Medjolanie.

Jeden z pacjentów tego szpitala, cierpiący od dłuższego czasu na poważną chorobę serca, zmarł mimo najstarszych zabiegów lekarskich.

W kilka minut po oficjalnie stwierdzonym zgonie pacjenta jeden z lekarzy postanowił zrobić doświadczenie z zastrzykiem a-

drenaliny do mięśnia sercowego. Dokładnie w pół godziny po zastrzyku serce chorego zaczęło bić, wracając stopniowo do normalnego rytmu. W kilka godzin później zmarły, „wskrzyszony” dzięki zdobyciom wiedzy lekarskiej czuł się zupełnie dobrze.

Jak oświadczyli lekarze po dokładnym zbadaniu pacjenta, serce jego pracuje normalnie i nie grozi mu w tej chwili żadne niebezpieczeństwo.

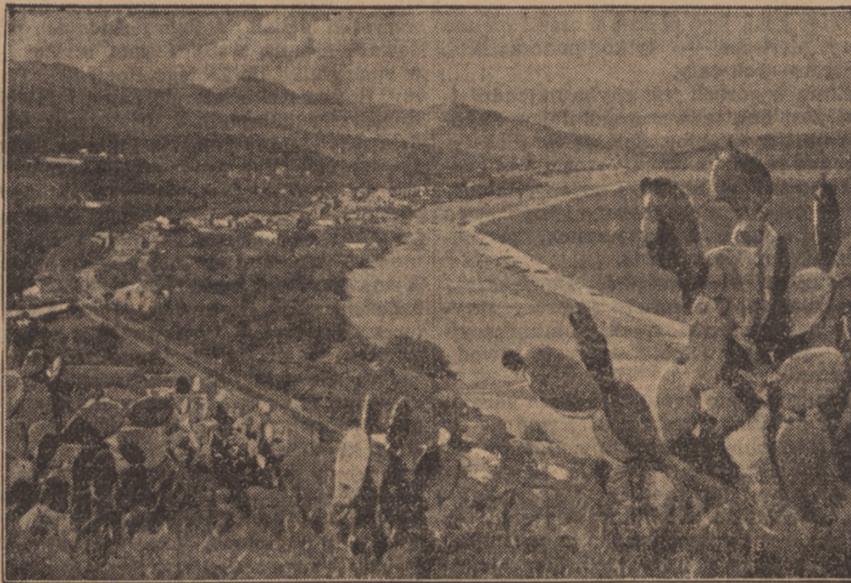
„Bakcyl schował się do ziemi”

Jak Rusini podkarpaccy walczą z epidemją tyfusu?

W jednej z wiosek podkarpacko-ruskich wybuchła epidemja tyfusu. Przybyły lekarz powiatowy stwierdził, że przyczyną jest zła woda i nakazał zasypanie studni, mówiąc, że w wodzie znajduje się bakcyl. W tydzień

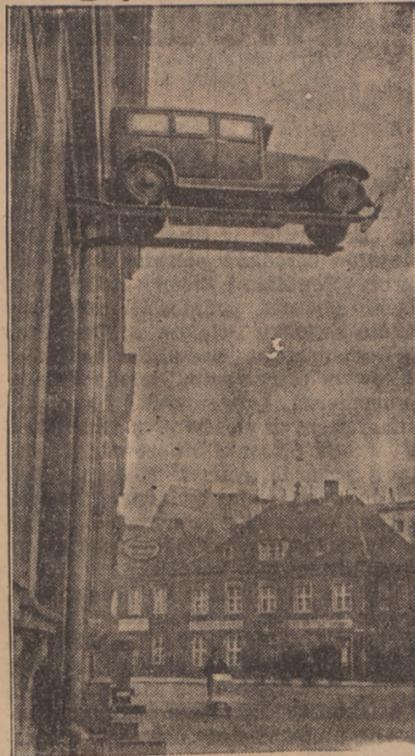
potem otrzymał od gminy list. Gmina wyjaśnia w liście tym, że studni nie zasypano, lecz wyczerpano z niej wodę, bakcyla jednakże nie znaleziono, gdyż prawdopodobnie schował się do ziemi.

Słoneczna Sycylja

Malowniczy brzeg Sycylii między Taorminą a portem Messyny, z którego odplynęły ostatnio wojska włoskie na front afrykański.

Poglądowa reklama

Niegdyś na tak zwanych szyldach handlowych mniej było napisów a więcej „obrazków” poglądowo pouczających przechodnia o tem, czego można dostać w danym sklepie lub warsztacie. Od pewnego czasu zwyczaj tego zaniechano. Tembardziej też obecnie ogólną uwagę zwraca wystawienie zamiast szyldu przez firmę samochodową zdaleka widocznego auta.

„Pan Tadeusz” w przekładach

Arcydzieło polskiej poezji, „Pan Tadeusz” Adama Mickiewicza, przełożony został na wszystkie niemal języki europejskie, mimo, że jego nawskroś polski charakter czyni je przeważnie niezrozumiałym dla cudzoziemców.

Jedno z pism warszawskich podaje tytuły tych obcych przekładów. Są one następujące:

- „Thadée Soplitz”,
- „Sinjoro Tadeo”,
- „Herr Tadeusz”,
- „Gospodin Tadija”,
- „Pan Tadeas”,
- „Ponas Tadas”,
- „Pan Taddeo Soplitz”,
- „Monsieur Thadée”,
- „Il signor Taddeo”,
- „Tadeo Soplica”,
- „Master Thaddeus”.

Oryginalna kara

W jednym z sądów dla nieletnich w Ameryce zapadł ciekawy wyrok. Sędzia Smith skazał szesnastoletniego chłopca, który brał udział w obrabowaniu sklepu na 3 lata pobytu w zakładzie karnym lub na codzienny marsz 12 milowy z obciążeniem w postaci 20 cegieł. Kara tego rodzaju ma trwać 60 dni. Chłopakowi dano do wyboru jedną z dwóch kar. Młodoletni przestępca wybrał oczywiście drugą i maszeruje teraz codziennie z cegłami na plecach. Ciekawy sposób kary, a może i skuteczny.

WALTER HERRMANN

20) (Przedruk wzbroniony)

Los szpiega

Przygody agenta tajnego wywiadu niemieckiego w Rosji, w Anglii, w Belgii i we Francji (Tłumaczył z niemieckiego Teha)

Po przybyciu do Brukseli udałem się do naszego korespondenta. Było jasne, że bez pośrednictwa człowieka, pracującego wewnątrz Ministerstwa, nie będziemy mogli sami niczego dokazać. Mój wspólnik miał już w ręku kompletną listę urzędników Ministerstwa. Postanowiliśmy najpierw zbadać dokładnie sytuację domową i materialną każdego z nich, by w ten sposób znaleźć człowieka, podatnego dla naszych planów. Nie omisszaliśmy — oczywiście — postępować z największą ostrożnością, by nie wzbudzić żadnych podejrzeń.

Okazało się niebawem, że wynalezienie odpowiedniego człowieka jest zadaniem niezwykle ciężkim. Musiał to być przecież ktoś, kto by miał dostęp do interesujących nas dokumentów.

Wreszcie po wielu trudach udało nam się wyśledzić odpowiednią osobę. Był to pewien radca ministerjalny. Czarodziejskie właściwości pieniądzy

zrobili swoje. Pan conseiller wyzbył się wszelkich skrupułów.

Kilkakrotnie dostarczał on nam różne fotograficzne odbitki dokumentów, które wręczał nam niepostrzeżenie w Cafe de la Monnaie. Za każdym razem jako odpowiednią rekompensatę otrzymywał paczkę banknotów.

Niestety nasz pośrednik mógł nam dostarczyć tylko fragmenty traktatu, gdyż był on dobrze strzeżony i kontrola osób, mających z nim styczność była bardzo surowa. Oczywiście — kładliśmy nacisk na wielki pośpiech w tej sprawie i być może, że to właśnie przyczyniło się do tego, iż nasz człowiek zaniedbał stosowania niezbędnej ostrożności.

Moja wypróbowana metoda liczenia się zgóry z wszelkimi możliwościami, pozwoliła nam opracować system postępowania, który wykluczał nieprzyjemne niespodzianki.

Zobowiązałem radcę, w jego własnym jak i w naszym interesie do tego, że wybierał on w kawiarni zawsze takie miejsce, które było dobrze widoczne dla nas, przybywających na spotkanie zawsze wcześniej. Na miejscu tem musiał czekać, aż któryś z nas się do niego przysiadzie. To, co miał nam do wręczenia, wkładał zawsze do wnętrza gazety. To samo robiliśmy z umówioną sumą. Następnie nieznacznie gazety zamienialiśmy.

Na wypadek, gdyby zauważył coś podejrzanego, lub gdyby coś mu się przytrafiło, miał nas ostrzec, wycierając sobie ostentacyjnie nos. Ja i mój wspólnik, nie wchodziliśmy nigdy razem do kawiarni i zawsze siadaliśmy oddzielnie. Oparcie głowy na dłoni przez jednego z nas było dla drugiego umó-

wionym znakiem, że należy natychmiast wynieść się z lokalu.

Pewnego dnia siedzieliśmy znowu w kawiarni. Zaledwie nasz radca nadszedł i zajął miejsce, gdy nagle wytarł sobie nos z potężnym hałasem. Zaraz potem weszli do lokalu dwaj przyzwoicie ubrani panowie.

W tym samym momencie przyjacieli mój oparł swą zmęczoną cenną głowę na dłoni, ale już sam zdążyłem spostrzec nowoprzybyłych. Wprawnym okiem odrazu w nich dostrzegłem osoby urzędowe.

Położyłem na stoliku należność dla kelnera i spokojnym krokiem wyszedłem z kawiarni.

Przy najbliższym kiosku z gazetami zaczekałem — jak zwykle — na mego przyjaciela. Ukazał się on niebawem przed kawiarnią i skierował się w stronę kiosku, ale przeszedł koło mnie, nie zatrzymując się. Pozwoliłem mu spokojnie się minąć i pośpieszyłem za nim dopiero wówczas, gdy się przekonałem, że nikt go nie śledzi.

— Co się tam mogło stać? — zapytał, gdy podszedłem do niego. — Czy dostarczył pan wszystko w bezpieczne miejsce?

— Wszystko w porządku! Narazie nasza działalność tutaj wydaje się być skończona. Uważam, że dobrze będzie, abyśmy się teraz rozstali. Zajdę do pana jutro.

— Dobrze, wniech pan przyjdzie jutro o godzinie trzeciej. Zobaczymy wówczas, co dalej czynić.

Z temi słowami mój wspólnik pożegnał się ze mną i odszedł w kierunku placu de Brouckere, przy którym mieszkał, podczas gdy ja przyszedłem przez całą długość Boulevard du Nord, aby z dworca pociągowego pojechać do swego mieszkania w Watermael.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Higijena i medycyna

Dział specjalny pod redakcją dr. Z. Szymońskiego

Zdrowotność Pomorza

W walce z chorobami zakaźnymi rzucono hasło: szczepienie, szczepienie i jeszcze raz szczepienie

W dniach 21 i 22 b. m. odbył się w Gdyni zjazd lekarzy powiatowych województwa pomorskiego.

Zjazd zabrał Naczelnik Dr. Pietraszewski, życzenia owocnej pracy złożył Wicedyrektor Dep. Służby Zdrowia M. O. S. Dr. Ostromecki.

Następnie przewodniczący zjazdu Dr. Pietraszewski odczytał referat wojewódzkiego inspektora lekarskiego Dr. Lewszckiego o zmianach w akcji zdrowotnej na terenie województwa.

Z referatu tego dowiedzieli się lekarze, że wydatki Rządu, samorządu i organizacji społecznych na zdrowie publiczne wyniosły na jednego mieszkańca w roku 1931/32 4 zł. 29 groszy, w 1932/33 3 zł 83 grosze i w 1933/34 2 zł. 98 groszy.

A jednak mimo to walka z chorobami zakaźnymi była prowadzona energicznie i skutecznie, tożsamo walka z chorobami społecznymi. Na Pomorzu było czynnych 21 przychodni zapobiegawczo-leczniczych (przeciwgruźlicze, przeciwjaglicze, i przeciwweneryczne). Ochronę macierzyństwa i opiekę nad niemowlętami wykonywuje na Pomorzu 20 stacji Opieki nad Matką i Dzieckiem, w których udzielono porad lekarskich 8705 niemowlętom. Przyrost naturalny wyniósł w województwie 1,5%.

Następnie składali kolejno sprawozdania lekarze powiatowi.

Dr. Stankiewicz omówił kwestję walki z chorobami zakaźnymi i społecznymi na terenie Gdyni. W okresie 1934 roku zaszczepiono 5440 dzieci; efekt szczepień przeciwdyfteryjcznych bardzo dobry. Szczepienia zapobiegawcze w roku bieżącym będą prowadzone jeszcze intensywniej, Gdynia jest miastem portowym i musi dokonać wielkiego wysiłku celem podniesienia na wyższy stan zdrowotny. Walka z chorobami społecznymi (gruźlica, jaglica, choroby weneryczne) jest ześrodkowana w gdynińskim ośrodku zdrowia. Nadzór sanitarny nad artykułami spożywczymi jest dosyć ścisły, ogólny stan sanitarny miasta poprawia się.

O stanie sanitarnym portu mówił lekarz portowy Dr. Teisseyre; podkreślając, że port Gdynia jest jednym z najczystszych portów w Europie. Deratyzacja (odszczurzenie) obiektów portowych i statków odbywa się najnowszymi metodami. Dzięki wprowadzeniu stacji deratyzacyjnej port Gdynia został zaliczony do portów pierwszej kategorii. Wykańcza się Szpital Kwarentanny, który będzie jednocześnie zawierał pawilon dla chorób zakaźnych.

Po tych referatach zabrał głos Przewodniczący zjazdu Dr. Pietraszewski, który podkreślił, iż sprawy zdrowia Gdyni znalazły wielkie zrozumienie u Komisarza Rządu mgr. Sokoła, któremu m. Gdynia i w tej dziedzinie dużo ma do zawdzięczenia.

Następnie wygłosili referaty pozostali lekarze powiatowi.

Wszyscy lekarze włożyli dużo energii, wiedzy i zapału w walce z chorobami społecznymi i zakaźnymi swych powiatów.

Przychodnie rozwijają się pomyślnie, coraz więcej chorych korzysta z nich. Ilość szczepień zapobiegawczych wzrasta, można być pewnym, że w latach przyszłych zachorowalność na niektóre choroby zakaźne będzie mniejsza!!

Na zakończenie obrad przedpołudniowych Naczelnik Wydziału Pracy, Opieki i Zdrowia przy Urzędzie Wojewódzkim Dr. Pietraszewski dokonał syntetycznego zestawienia chorób zakaźnych na terenie Województwa Pomorskiego.

Z zestawienia chorób i całokształtu walki z nimi wynikało jasno, iż służba zdrowia sprawuje pieczę czujnie i wydatnie!

Najczęstsze choroby zakaźne Pomorza to błonica, płońca, dur brzuszny, odra. Masowe szczepienia błonice

(przeciwdyfteryjne), których mówca jest zapalonym zwolennikiem, kwestję zlikwidowania dyfterytu w przyszłości rozwiążą!

W roku 1934 było na Pomorzu 2013 przypadków błonicy (dyfterytu). Błonica za lat kilka winna zniknąć z powierzchni ziemi Pomorskiej! Szczepienia, szczepienia, szczepienia oto sposób realizacji tego ideału.

W godzinach popołudniowych wygłosili referaty Dr. Dr. Chrościelewski i Teisseyre.

O szczepieniu zapobiegawczym przeciwbłoniczym na terenie Gdyni mówił Dr. Stankiewicz. Okres nasilenia zachorowań to jesień i zima. Rodzice uczynają rozumieć znaczenie zapobiegawczych szczepień, zgłaszają się z dziećmi coraz częściej. Zachorowalność na błonicę jest największa między drugim i siódmym rokiem życia.

Dzieci winne być szczepione najpóźniej już w drugim roku życia!

Na terenie Gdyni, w której szczepienia przeciwbłonicze są prowadzone od 1930 roku, w ostatnim roku było 108 przypadków błonicy, a w Gdańsku (w którym zaledwie zapoczątkowano szczepienie) było w tymże okresie 1518 zachorowań. Ta statystyka jest wiele mówiąca!

POSEŁ DR. LEON SURZYŃSKI

O roli lekarza w ubezpieczalniach społecznych

Od chwili wejścia w życie ustawy scalemowej, do dnia dzisiejszego byliśmy świadkami żywej dyskusji na temat słuszności czy celowości takich czy innych posunięć realizacyjnych czynników do tego powołanych. Ustawowe ograniczenie podstaw finansowych ubezpieczeń na wypadek choroby, wyrażające się w ustaleniu składki w wysokości 5 proc., zwyżło znacznie skalę świadczeń. Fakt ten narzucał konieczność reorganizacji lecznictwa w Ubezpieczalniach Społecznych. Z wysiłkiem reorganizacyjnym łączono tendencję, aby w ramach nowego wymiaru skomprimowanych świadczeń utrzymać świadczenia na właściwym poziomie, a nawet system leczenia w miarę możliwości ulepszyć. Wyrazem tej tendencji jest niewątpliwie fakt wprowadzenia instytucji lekarza domowego.

Około tego systemu leczenia rozgorzała w ostatnich tygodniach żywa dyskusja publiczna. Ponieważ lekarz jest w ubezpieczeniu chorobowym, poza ubezpieczonym, najważniejszym czynnikiem, a praca jego warunkuje prawidłowy rozwój tego działu ubezpieczeń, warto ze strony lekarskiej naświetlić istotę zagadnienia.

Na terenie przeważającej części Rzeczypospolitej obowiązywał do niedawna ambulatoryjny system leczenia. Jedynie zachodnie województwa Rzeczypospolitej przechowały sui generis system leczenia domowego lekarza, oparty na bezwzględnie wolnym wyborze lekarza i na systemie gabinetowym.

Ambulatoryjny system leczenia był przedmiotem krytyki tak ze strony ubezpieczonych jak i administracji i lekarzy. Wspólną, niewątpliwie szlachetną tendencją wszystkich krytykujących system leczenia ambulatoryjnego była myśl, ażeby stosunek lekarza ubezpieczalni społecznej do ubezpieczonego, upodobnić do stosunku prywatnego pacjenta do prywatnego lekarza. Funkcja lekarza miała stać się więcej indywidualna i więcej społeczna. Myśl o takim lekarzu do mówym, rzucił na szalę opinii przed wielu laty, jako pierwszy, jeden ze znanych lekarzy warszawskich, a decyzję realizowania tego systemu powziął jako pierwszy w Polsce b. minister p. Prystor.

W teoretycznej dyskusji na temat celowości reformy, możnaby pomiędzy innymi podnieść, że obecna reforma nie realizuje wolnego wyboru lekarza. Zasada ta ma w

Reumatyzm plagą społeczną

Osoby dotknięte reumatyzmem stają się często chronicznie cierpiąciami a czasami inwalidami, zwłaszcza w przypadkach w porę niezauważonych i nieleczonych. W naszym wilgotnym i mało słonecznym klimacie, objawy reumatyzmu są łatwe do spostrzeżenia, a rozpoczęcie w porę prawidłowego leczenia, może zapobiec dalszemu rozwojowi choroby.

Wicedyrektor Dep. Służby Zdrowia Dr. Ostromecki i Naczelnik Dr. Pietraszewski wzywali lekarzy do szerokiej propagandy za akcją szczepień ochronnych. Obywatel zdrowy jest pełnowartościowym, musimy więc być zdrowi.

Wysoki poziom zdrowia obywateli zwiększa ich wydajność, wzbogaca ich i ojczyznę. Koniecznością państwową jest dostarczenie każdemu obywatelowi opieki zdrowotnej i zapobiegawczej.

Sprawy zdrowia publicznego to problem wielkiej wagi! Kapitały które się inwestuje dziś będą rentowały jutro! Elementarną koniecznością państwową uczynić jest wszystko, by aparat sanitarny działał sprawnie, boć przecież zdrowie publiczne to najcenniejszy majątek narodowy. Kapitał zdrowia do pracy musi być u obywatela wielkim.

Ideałem w sprawach zdrowia byłaby powszechna służba zdrowia. Może nadejdzie dzień, że ideał ten będzie mógł zostać obliczony w szaty realne.

Walka z chorobami zakaźnymi, z

Przy reumatyzmie stosuje się przyjmowanie 2-3 tabletek Togału 3-4 razy dziennie. Togał również stosuje się w czasie już rozwiniętej choroby: w reumatyzmie, artretyzmie, podagrze, nerwobólach, bólach głowy, grypie i przeziębieniu. Togał jest dobrym środkiem przeciwbólowym i przeciwgorączkowym.

chorobami społecznymi, opieka nad matką i dzieckiem, podniesienie poziomu lecznictwa, propaganda higieny, czuwanie nad stanem sanitarnym miast i wsi — oto drogi które prowadzi do medycyny społecznej i profilaktyka społeczna kroczyć mają.

Aczkolwiek budżety służby zdrowia są przykrojone — to jednak przegląd pracy dokonanej napawa przekonaniem, że ogrom pracy wykonanej jest wielki.

Być może przyszłe budżety będą się kształtowały dla spraw zdrowia publicznego nieco pomyślniej.

Ekonomiści świata całego stwierdzają, iż wskaźnik produkcji wzrasta, już jest szereg państw (Anglja, Norwegja, Szwecja, Danja, Japonja), których wskaźnik produkcji jest wyższy od tegoż wskaźnika w 1928 roku.

Jest więc możliwe, że kryzys osłabia uścisk swych kleszczy, które jak się zdawało zgniotą żebra państw i narodów!!

DR. Z. SZYMOŃSKI

lecznictwie ważne znaczenie, a nieograniczone zaufanie pacjenta do lekarza jest potężnym czynnikiem leczniczym.

Głosowanie ubezpieczonych, w obecnym systemie, na lekarzy domowych na okres roczny, jest prerogatywą wyzyskaną przez sto sunkowo małą ilość ubezpieczonych. Dlatego też przydziela się później machinalnie ich do poszczególnych lekarzy, nieraz z pominięciem ich życzeń.

System obecny jest niedostatecznym namiastkiem istotnego wyboru lekarza i eliminuje zasadę konkurencji między lekarzami, która daje warunki maksymalnego wyżej sił lekarza.

Ważniejsze jednak zastrzeżenia budzi sposób realizowania lekarza domowego. Konieczność przeniesienia się natychmiastowego do wyznaczonego nowego rejonu jest dla lekarza i jego rodziny wielkim wstrząsem. Obecne zubożenie stanu lekarskiego stawia danego lekarza, mimo pożyczki przeznaczanej na ten cel, w ciężkiej życiowej sytuacji. Dlatego należy te i podobne temu, istotne i obiektywne trudności wziąć pod uwagę i nadać realizacji lekarza domowego tryb ewolucyjny. Jeśli z tem pójdzie w parze polecenie dane czynnikom wykonawczym, aby liczyli się z potrzebą dla skutecznego lecznictwa pozycją moralną i prestiżową lekarza, to zmniejszą się trudności przy realizacji lekarza domowego według schematu, przyjętego przez ubezpieczalnie społeczne.

Wskazywano nieraz na to, jakie ciężkie są materialne warunki bytowania lekarzy, zatrudnionych w ubezpieczalniach społecznych. Ostatecznie trzeba się z tem pogodzić, gdyby istotnie położenie ubezpieczalni było tak ciężkie, że nie mogłyby one lepiej wynagradzać swoich lekarzy i gdyby inne grupy pracowników ponosiły takie same ofiary na rzecz instytucji ubezpieczeniowych.

Tymczasem tak nie jest. W ubiegłym roku ubezpieczalnie i zakłady centralne przeprowadzały w sposób kosztowny i centralistyczny reorganizację instytucji ubezpieczeniowych. Konferencje, zjazdy, liczne delegacje pochłonęły kolosalne sumy i w rezultacie reorganizacja okazała się niecelowa tak, że trzeba było zlikwidować 4 zakłady i stworzyć jeden zakład ubezpieczeń społecznych.

Armja pracowników administracyjnych

na wszystkich kondygnacjach ubezpieczeń wzrastała. W scalonych ubezpieczalniach społecznych, które miały wykonywać pewne czynności dla instytucji ubezpieczenia długoterminowego, powiększono bardzo wydatnie aparat administracyjny. Równocześnie w zakładach ubezpieczeń długoterminowych nietylko nie zmniejszono obsady pracowników, ale ją nawet powiększono.

W świetle tych stwierdzeń, staje się istotne i uczciwe potaniecie administracji problemem pierwszorzędного znaczenia. Poważne oszczędności w dziale administracyjnym są możliwe i ułatwią utrzymanie właściwego poziomu świadczeń dla ubezpieczonych i egzystencji lekarza ubezpieczalni społecznej.

Postulat ten pokrywa się zupełnie z opinią p. Ministra Jastrzębskiego, który przerost administracji nazwał złem dokuczliwym, kosztownym i obrzydliwym życiem wszystkim.

Ważnym czynnikiem, który spowoduje w dużej mierze pacyfikację i normalizację sto sunków, jest wczesne ustalenie warunków pracy lekarza.

Szafarzem najcenniejszego skarbu, jakim jest zdrowie narodu, jest lekarz. Honorowy doktor medycyny Uniwersytetu Warszawskiego i Pierwszy Marszałek Polski Józef Piłsudski dał w roku 1926, po wypadkach majowych, wyraz swej trosce o zdrowie narodu, przez to, że wysoko postawił problem wychowania fizycznego.

Po zapoznaniu się z opinią naczelnych władz organizacji lekarskich oświadczam, że lekarze polscy pragną dziełu pomnożenia zdrowia i siły narodu polskiego poświęcić swe najlepsze siły i wiedzę fachową.

Spoločność lekarska uświadamia sobie dumnie wybitną rolę, jaką lekarze odegrali nietylko na odcinku zawodowym lecz także w dziele pomnożenia innych wartości Narodu i Państwa Polskiego. Polska społeczność lekarska pragnie w stosunku do wszelkich na niej ciężących zadań, a także w stosunku do szczegółowego problemu ubezpieczeń społecznych, przejawić swe tradycyjne, społeczne i obywatelskie nastawienie.

Nie w imię ciasnych zawodowych interesów, lecz w imię wyższych racji, w imię zdrowia i siły narodu należy jednak podnieść wspólnym wysiłkiem moralną pozycję lekarza polskiego.

Przemysł, Handel, Rolnictwo, Rzemiosło, Finanse

Obrót pomorskimi produktami rolnymi z Gdańskiem i zaspokojenie potrzeb rynku gdyńskiego tematem konferencji w Urzędzie Wojewódzkim w Toruniu

Dnia 25 bm. o godz. 10-tej odbyła się, pod przewodnictwem Pana Wojewody Pomorskiego Kirtkilsa, w sali posiedzeń Urzędu Wojewódzkiego konferencja, poświęcona zagadnieniom obrotu produktami rolnymi z W. M. Gdańskiem oraz potrzebom rynku w Gdyni, jako poważnego konsumenta produktów rolnictwa.

W konferencji brali udział pp.: członkowie Komisji Rozdzielczej z Dr. Esden-Tempemskim na czele, Prezes Pomorskiej Izby Rolniczej, Jan Donimirski, przedstawiciele Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Generalnego Komisarjatu R. P. w Gdańsku, Naczelnik Wydziału Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego, Konstanty Cecenowski, starostowie oraz delegaci Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego zainteresowanych powiatów.

Na wstępie Pan Wojewoda zanalizował swoje spostrzeżenia, wynikające z obserwacji rozwoju stosunków handlowych z W. M. Gdańskiem i podniósł rolę, jaką przypada w udziale w rozwiązaniu tego zagadnienia Województwu Pomorskiemu, którego regionalne znaczenie różni się znacznie w dobie obecnej w stosunku do czasów zaborczych.

W wyniku tego wywazała się ożywiona dyskusja, w trakcie której poddano rzeczowej krytyce dotychczasowe formy handlu i wskazano drogi jego usprawnienia pod względem ściślejszej kontroli cen, planowanych przez handel rolnikowi, oraz konieczności dostosowania przydziału dostaw do siły i rodzaju

Uruchomienie bekoniarńi w Tczewie

Nieczynna od dłuższego czasu bekoniarńia w Tczewie ma być w najbliższych dniach uruchomiona przez bydgoską firmę „Bacon Ekspor Gniezno”. Tczewska bekoniarńia ma być przystosowana do wyrobów wędlin, przeznaczonych na eksport do St. Zjednoczonych A. P. i Meksyku.

Wybory prezydium Izby P. H. odbędą się w marcu

Jak się dowiadujemy, w marcu b. r. odbędą się w Gdyni konstytucyjne zebranie Izby Przemysłowo-Handlowej, na którym nastąpi wybór nowego prezesa, oraz członków prezydium: Kandydatury nie są jeszcze postanowione.

Rocznik polityczno-gospodarczy P. A. T.

„Rocznik Polityczno-Gospodarczy 1935”, wydany przez Polską Agencję Telegraficzną (PAT.) został całkowicie wyczerpany. Wobec tego PAT. przedłużyła do 5 marca przedpłatę ulgową rocznika, przystępując do wydania II nakładu. Wszyscy, którzy chcieliby zamówić sobie „Rocznik” winni zgłaszać się do biura wydawnictwa PAT., Warszawa, ul. Młodowa 22.

Wystawcy mogą zwiedzać pływającą wystawę

Statek „Dardanus”, na którym została zorganizowana pływająca wystawa wzorów i prób artykułów polskiej produkcji, już w dniu 2 marca wyruszy z Gdyni na Daleki Wschód. Tego samego dnia wystawcy, którzy nadesłali próbki swych towarów, będą mogli zwiedzić całość wystawy.

Wystawa została obeszana bardzo obficie przeważnie wzorami takich towarów, które już mają zbyt na rynkach Dalekiego Wschodu, względnie też mogą nań liczyć w szerszej mierze. Pływająca wystawa poza portami Japonji i Chin, odwiedzi również porty krajów malajskich.

Owoce południowe drożeją

W ostatnich dniach zanotowano w Gdyni wyższe cen na cytryny i pomarańcze, co stoi w związku z mrozami, jakie panują na Południu. Zwyczajna cena na cytryny dochodzi do 25 proc., pomarańcze mają podrożeć nieznacznie, bo zaledwie o 8-10 proc.

produkcji tych powiatów, które są naturalnym zapleczem nie tylko dla W. M. Gdańska, ale i Gdyni.

Jednomyślnie przyznano preferencję w dostawach 5 powiatom kaszubskim, a w drugim dopiero rzędzie reszcie powiatów, położonych z lewej strony Wisły, w szczególności powiatów tucholskiego, sepoleńskiego i chojnickiego.

Ogromne zniżki kolejowe na „Tydzień Poznania” podczas Targów

Tegoroczne Targi Poznańskie (od 28 kwietnia do 5 maja) stoją pod znakiem urzędowania „Tygodnia Poznania”, który będzie obfitował w najrozmaitsze atrakcje. Imprezy lotnicze, międzynarodowe imprezy sportowe, gościnne występy teatralne i muzyczne pierwszorzędnych sił Polski z jednej strony, a z drugiej strony największe dotychczas w Polsce Międzynarodowe Targi z udziałem 25 państw i Salon Lotniczy stwarzają całość, która przyciągnie ogromne rzesze z całej Polski. P. Minister Komunikacji przyznał „Tygodniowi Poznania” zniżkę kolejową na

przyjęte na niniejszej konferencji wnioski potwierdzają w zupełności dotychczas stosowaną politykę przydziału dostaw z wyjątkiem tych wypadków, gdzie czas i doświadczenie wskazały inne drogi, więcej odpowiadające wymogom chwili i praktyce życiowej.

Pierwsze i drugie mają na uwadze wyłącznie dobro rolnika pomorskiego.

podstawie karty uczestnictwa, która kosztować będzie 4 zł, wynoszącą 33 proc. do Poznania przy bezpłatnym powrocie z Poznania. Zniżki kupieckie wydają odezwy do przemysłu, zapraszając do udziału w Targach i obiecując poczynienie zakupów na Targach. Korzystając ze zniżki, odbędzie się również szereg kongresów i zebrań ogólnopolskich w Poznaniu w okresie Targów. Zainteresowanie Targami wzrasta z dnia na dzień i biura Targów są zasypywane zapytaniami w sprawie udziału.

Wiosna wśród pomorskich rolników

WIECZÓR ZIELONYCH UŻYTKÓW.

W piątek, 8 marca Pomorskie Tow. Rolnicze organizuje w Toruniu w Auli Urzędu Wojewódzkiego obrady rolników-praktyków na temat zielonych użytków. Przewidziane są trzy referaty. Porządek obrad następujący: godz. 16-17 referat „Sztuczne pastwiska” — wygłosi p. W. Dykier — dyrektor P. I. R.; godz. 17,30-18,30 referat „Łąki” — Dr. Golonka — docent U. W.; godz. 19-20 referat „Międzyplony, poplony, wsiewki, lucerna i konieczyna” — inż. Diefenbach — kierownik stacji doświadczalnej P. I. R. Po każdym referacie jest przewidziana obszerna dyskusja. Zainteresowani rolnicy są proszeni o zgłoszenie swego udziału w powyższych obradach do Pomorskiego Tow. Rolniczego — Toruń, ul. Sienkiewicza 12.

OBRADY FACHOWE ROLNIKÓW-PRAKTYKÓW.

W sobotę, 9 marca Pomorskie Tow. Rolnicze organizuje obrady fachowe rolników-

praktyków z udziałem profesorów rolnictwa Uniwersytetów Warszawskiego i Poznańskiego. Obrady toczyć się będą w auli Urzędu Wojewódzkiego według następującego porządku obrad:

godz. 11-12 Nawozy organiczne — prof. dr. B. Niklewski z Poznania.

godz. 12,30-13,30 Organizacja gospodarstwa w dobie obecnej — prof. dr. Schramm z Poznania.

godz. 16-17 Uprawa roli jako czynnik potania produkcji — prof. dr. Biedrzycki z Warszawy.

godz. 18-19 Wysiłek zorganizowanego rolnictwa w dobie kryzysu K. Fudakowski — prezes Związku Izby i Organizacji Rolniczych R. P. z Warszawy.

Po każdym referacie jest przewidziana obszerna dyskusja. Zainteresowani nie będą członkami Pomorskiego Tow. Rolniczego zechcą zgłosić swój udział w powyższych obradach w Pomorskim Tow. Rolniczym w Toruniu, ul. Sienkiewicza 12.

Wiadomości gospodarcze

Krajowe

WĘGIEL POLSKI NA RYNKU BELGIJSKIM.

Według obliczeń statystyki belgijskiej, ogólny przywóz węgla do Belgii uległ w r. b. zmniejszeniu, a mianowicie z 587 milionów fr. belg. do 469 milijn. fr. belg. Dostawy węgla polskiego na rynek belgijski wykazują jednak poważny wzrost. Zwiększenie to w stosunku do r. 1933 jest niemal trzykrotne. W r. 1933 bowiem Polska dostarczyła Belgii 125,8 tys. ton węgla, wartości 11,9 milijn. fr. belg. W roku ubiegłym zaś przywóz polskiego węgla do Belgii wyniósł 380,9 tys. ton, wart. 33,5 milijn. fr. belg.

POLSKIE SZYNKI W STANACH ZJEDNOCZONYCH.

Na zebraniu rocznym firmy „Ampol”, stwierdzono bardzo wydatny wzrost importu z Polski do St. Zjednoczonych. Największym powodzeniem cieszą się polskie szynki, których import wynosi już dziś 57,7 proc. całego importu szynki do Ameryki, podczas gdy import szynki z Niemiec spadł do 33,8 proc., z Czechosłowacji do 2 proc., a z Holandji do 3,5 proc.

GODZINY URZĘDOWANIA W SŁUŻBIE POCZTOWEJ.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów, w dążeniu do jaknajwiększego udogodnienia klientów w korzystaniu z usług poczty, zarządziło, aby urzędy i agencje pocztowe w miejscowościach, gdzie odbywają się w oznaczone dni targi, jarmarki, większe zjazdy itp., czynne były w takich dniach bez przerwy obiadowej o godz. 8 do godz. 18.

WZROST ZAINTERESOWANIA W AMERYCIE IMPORTEM Z POLSKI.

Polsko-Amerykańska Izba Handlowa w Nowym Jorku donosi o coraz częstszych wyjazdach kupców amerykańskich po zakupy do Polski. Niedawno pewna firma nowojorska zakupiła w Polsce 100.000 krzesel gładkich. Inna firma podjęła import polskich stożków wełnianych do wyrobu kapeluszy damskich. W tych dniach udał się po raz drugi do Polski przedstawiciel olbrzymiej firmy Woolworth, by ponownie zamówić większy transport ozdób choinkowych. Wzrasta również zainteresowanie słodem polskim; tak samo polskie wyroby spożywcze, a zwłaszcza konserwy puszkowe, zaczynają powoli zdobywać imię na rynku amerykańskim.

W tych dniach odwiedzili Izbę kupcy z Meksyku i Curacao, interesujący się importem z Polski siodła browarnej, rękawiczek bawełnianych i skórkowych, konfekcji męskiej, stożków wełnianych do wyrobu kapeluszy itd.

Zagraniczne

OBRADY ZRZESZENIA SŁOWIAŃSKICH KAS OSZCZĘDNOŚCI.

W tych dniach odbyło się w Brnie zebranie prezydium Zrzeszenia Słowiańskich Kas Oszczędności przy udziale delegatów Związków Kas Oszczędności Polski, Jugosławii i Czechosłowacji.

Rozważone sprawy dotyczące położenia instytucji oszczędnościowych w państwach słowiańskich i rolę kas w okresie obecnego gospodarczego kryzysu. W toku obrad stwierdzono, że kasy oszczędności w tym czasie spełniają należycie swoje zadanie i wykazują dowodnie, że są ważnym czynnikiem w strukturze gospodarczej państw.

NOWY TRANSATLANTYK „KSIĄŻE PAWEŁ”.

Jugosłowiańskie T-wo Okrętowe „Baburica” wybudowało nowy statek o pojemności 9.000 ton, przeznaczony do służby transoceanicznej. Nowy statek otrzymał nazwę „Książę Paweł”.

BATA BĘDZIE PRODUKOWAŁ SZTUCZNY JEDWAB.

W najbliższym czasie w Czechosłowacji zostanie uruchomiona z inicjatywy firmy Bata fabryka doświadczalna dla produkcji sztucznego jedwabiu. Szczegóły tych poczynań osłonięte są całkowitą tajemnicą, tak, że nie można ustalić ani rozmiarów produkcji, ani też dokładnego terminu do podjęcia pracy.

SALETRA Z WODY MORSKIEJ.

Jedna z norweskich fabryk nawozów sztucznych rozpoczęła budowę zakładów, które będą produkować saletrę, używając do tego wody morskiej zamiast sody. Produkt wytworzony przy pomocy wody morskiej, zawierającej potrzebne dla produkcji składniki, będzie tańszy od saletry produkowanej dotychczas, a pomimo to pod względem dobroci będzie się od niej stosunkowo niewiele różnił.

Nowe zakłady produkować mają 20.000 ton saletry rocznie.

Giełdy

GIEŁDA ZBOŻOWO-TOWAR. W BYDGOSZCZY z dnia 26. 2. 1935.

Zyto 150 ton 15,35-15,25-15,50; żyto 15,50; pszenica standart. 15,50-16; jęczmień brow. 21-21,75; jęczmień jednolity 8,25-18,75; jęczmień zbiorowy 17-17,75; owses 14,50-15; mąka żytnia gat. I A 0-55% wł. w. 25,25-24; mąka żytnia gat. I B 0-55% wł. w. 21,75-23; mąka żytnia gat. II 55-70% wł. w. 17-17,75; mąka żytnia 0-95% wł. w. 17,75-18; mąka pszen. gat. I A 0-20% wł. w. 28,75-30,75; mąka pszen. gat. I B 0-45% wł. w. 27-28; mąka pszen. gat. I C 0-55% wł. w. 26-27; mąka pszen. gat. I D 0-60% wł. w. 25-26; mąka pszen. gat. I E 0-65% wł. w. 24-25; mąka pszen. gat. II A 20-35% wł. w. 22-23,50; mąka pszen. gat. II B 20-35% wł. w. 21,50-23; mąka pszen. gat. II D 45-55% wł. w. 20,50-21; mąka pszen. gat. II F 55-65% 18-18,50; mąka pszen. gat. III A 65-70% wł. w. 14-15; mąka pszen. gat. III B 70-75% wł. w. 12,25-12,75; mąka pszen. razowa 0-95% wł. w. 17-18; otręby żytnie wybił standart. 10,25-11; otręby pszen. miakie standart. 10,25-10,75; otręby pszen. średnie standart. 10,25-10,75; otręby pszen. grube 10,75-11,25; otręby jęczm. 11-12; rzepak zimowy bez worka 40-42; rzepak zimowy bez worka 36-37; mak nieb. 36-39; gorczyca 35-42; siemię lniane 45-47; peluszką 29-32; wyka 31-33; saradła 13-14,50; groch polny 28-32; groch Wilkoria 37-43; groch Polgera 28-33; tymotka 50-60; lubin niebieski 9,75-10,50; lubin żółty 12-13; rajgras angielski 90-110; konieczyna żółta, oduszczone 68-80; konieczyna biała 75-110; konieczyna czerwona surowa 100-120; konieczyna czerwona czyszczona 130-150; konieczyna szwedzka 200-240; płatki ziemniaczane 11-11,50; makuch lniany 18-18,50; makuch rzepakowy 13-13,50; makuch słonecz. 17,50-19; makuch kokosowy 15-16; wyłoki suszone 8-9; siłona żytnia luzem 3,25-3,75; siłona żytnia prasowana 3,50-4; siano nadnoteckie luzem 8-9; siłona soja 20,5-21.

Ogólne usposobienie: spokojne.

POZNAŃSKA GIEŁDA ZBOŻOWA z dnia 26. 2. 1935.

Bez zmian. Ogólne usposobienie: spokojne.

GDANSKA GIEŁDA ZBOŻOWA z dnia 27 lutego 1935 r.

Ostatnie notowania gdańskiej giełdy zbożowej: pszenica 138 funt. kons. 10,10; żyto 120 funt. eksp. 9,75; 120 funt. kons. 9,75; jęczmień: I jakości eksp. 12,75; średni według próby 11,85; 114-115 funt. eksp. 11,30; 110-111 funt. eksp. 10,85; owses eksp. 7,30-10,10; otręby: żytnie 6,25-6,50; pszenne 6,80 do 7,00.

Notowania powyższe rozumieją się w guldenach gdańskich za 100 kilo. Tendencja: stała.

DOWÓZ DO GDANSKA z dnia 26 lutego 1935 r.

W dniu wczorajszym dowieziono do Gdańska: pszenicy 15 ton; żyta 1178 ton; jęczmienia 408 ton; owsa 60 ton; zboża strączkowe 105 ton; otręb i makuchów 15 ton; nasion 17 ton.

GDANSKA GIEŁDA PIENIĘŻNA z dnia 27. 2. 1935 r.

Na wczorajszej giełdzie pieniężnej notowano: złoty 57,79-57,81; dolar 3,04-3,06; marka niemiecka 115 1/2-117 1/2.

Za dewizy płacono: Warszawa 57,78-57,90; Berlin 122,83-123,07; Nowy Jork 3,0400-3,0500; Londyn 14,81-14,85.

Notowania powyższe rozumieją się w guldenach gdańskich. Tendencja: spokojna.

POZNAŃSKA GIEŁDA BYDŁĘCA z dnia 26 lutego 1935 r.

Ponieważ Urząd Opłat Stemplowych w Poznaniu zażądał, aby karteczki do notowań cen były opłacone stemplami, jak dowody sprzedaży, zainteresowani strzyżymali się od wystawiania tych karteczek aż do definitywnego wyjaśnienia. Urzędowa Komisja notowań przy Targowisku niema wobec tego żadnych danych co do cen, wpłacanych za żywiec i w dn. 26 lutego nie mogła przeprowadzić notowań.

GDANSKA GIEŁDA BYDŁĘCA z dnia 26 lutego 1935 r.

Buhaje: młodsze, pełnomięsiste, najwyższej wartości rzeźnej 32-34; pozostałe pełnomięsiste, lub wycuzone 27-31; pozostałe młodsze, najniższej wartości rzeźnej 27-30; pozostałe pełnomięsiste lub wycuzone 22-26; pełnomięsiste 16-21; lecho odżywione 10-15. Jalówki: pełnomięsiste, wycuzone, najw. wartości rzeźnej 32-38; pełnomięsiste 27-31; miesiste 22-26. Cielęta: najlepiej tużone klasy specjalnej 60; dobrze tużone 40-45; średnio tużone 34-35; lecho 22-26; najlichsze 10-15. Owece: opasy chłwne 28 do 30; średnio tużone jagnięta i starsze skopy tużone 27; tuście, pełnomięsiste owce 25. Świnie: tuście ponad 150 kg. 2. w. 41-43; pełnomięsiste od 120 do 150 kg. 2. w. 38-40; pełnomięsiste od 110 do 120 kg. 2. w. 36-38; pełnomięsiste od 100 do 110 kg. 2. w. 33-35; pełnomięsiste od 80 do 100 kg. 2. w. 30-32. Maczory 30-35.

Powyższe ceny rozumieją się w guldenach gdańskich za 50 kg. 2. w.

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 26. 2. 1935

Dewizy: Belgia 123,75, 124,06, 123,44; Berlin 212,45, 213,45, 211,45; Gdańsk 172,90, 173,38, 172,47; Holandia 387,05, 388,58, 387,05; Kopenhaga 114,75, 115,35, 114,06; Londyn 25,65, 25,78, 25,82; Nowy Jork 5,275₁₆, 5,305₁₆, 5,255₁₆; Warszawa 57,78, 57,81; Praga 22,10, 22,15, 22,05; Sztokholm 132,50, 133,15, 131,85; Szwajcaria 171,45, 171,88, 171,02; Włochy 44,80, 44,92, 44,88.

Tendencja: niejednolita.

Papiery wartościowe

4% poź. Inwest. 118,50; 5% konwersyjna 65,76-69,25-69; 5% poź. kolejowa 64,25; 6% poź. delarowa 70-70 1/2; 7% poź. stabiliz. 74,35-74,35; 8% l. z. ziemskie dol. 51; 4 1/2% l. z. ziemskie 54,50-54,75; 5% l. z. m. Warszawa 33 r. 62,38-62,13; 8% l. z. Kalisza 50; stare 55 nowe 44,38; 4% poź. premj. del. 55,25-55; 8% l. z. Piotrkowa 55 r. 51; 10% l. z. Radomia 55 r. 45,75.

Tendencja dla pożyczek przeważnie meciejsza dla listów: niejednolita.

Akcje

Bank Polski 99,50; Lilpop 10,25-10,26; Ostrowiec serja b. 13,75-19; Starachowice 14,90.

Tendencja: niejednolita.

MONOPOL WEŁNY W CZECHOSŁOWACJI

W Czechosłowacji rozważany jest projekt stworzenia monopolu wełnianego. Początkowo ma być stworzony monopol zakupu wełny w Słowacji. Ceny tej wełny ustalaneby były na poziomie o 30 proc. wyższym od cen światowych.

REORGANIZACJA CITROENA.

Donoszą z Paryża, że reorganizacja Citroena postępuje naprzód, ale w tempie wolniejszym. Zakłady zatrudniły narazie 9 tys. robotników, w najbliższych dniach załoga robotnicza ma być wprawdzie powiększona, ale równocześnie skrócony będzie czas pracy.

Na ziemiach Pomorza

Przysposobienie rolnicze w Zw. Strzeleckim

Przeszło 70 zespołów przy pracy — Kurs przodowników przysposobienia z całego Pomorza

Związek Strzelecki w dziedzinie przysposobienia rolniczego rozpoczął pracę na Pomorzu dopiero w r. 1932.

W r. 1934 wyłoniono się przy oddziałach Związku Strzeleckiego na Pomorzu początkowo 60 zespołów p. r. z blisko 600 uczniami, z których jednak nie wszystkie zespoły przewidzianą w programie pracę doprowadziły do końca. Odpadło „po drodze” 18 zespołów, tak że prace ostatecznie ukończyło 46 zespołów z 413 uczniami. Z tych na stopień wyższy przysposobienia rolniczego przeszło 35 zespołów z 220 uczniami, a 11 zespołów powtarza w roku bieżącym kurs stopnia I-szego.

Ze w organizacji przysposobienia rolniczego, zorganizowanych przez Związek

Strzelecki, pracowano intensywnie i owocnie tego dowodzi fakt, iż właśnie strzeleckie zespoły przysposobienia rolniczego przypadła w udziale pierwsza nagroda wojewódzka. Zdobył ją zespół p. r. II-go stopnia przy oddziale Związku Strzeleckiego Omule (pow.

jeszcze korzystniej. Do pracy przystąpiły już 74 zespoły z ogólną liczbą 606 uczniów. Liczba ta ilustruje dostatecznie wysiłki, jakie Związek Strzelecki włożył w roku ubiegłym w ten dział pracy.

Nie poprzestajemy jednak na tem, co już jest, lecz idziemy naprzód. Właśnie

Uczestnicy kursu przodowników przysposobienia rolniczego Zw. Strzeleckiego na tle schroniska Tow. Krajoznawczego w Toruniu.

lubawski), który otrzymał piękną biblioteczkę rolniczą wartości 200.— zł. Ten sam zespół z Omule otrzymał również nagrodę okręgową w postaci 12 kwintali kainitu.

Rok bieżący w dziedzinie przysposobienia rolniczego przy Oddziałach Związku Strzeleckiego zapowiada się

w ub. tygodniu odbył się 3 dniowy kurs przodowników p. r. oddziałów Z. S. z Pomorza. Sześćdziesiąt strzelczyń i strzelców oddalonych zakątków naszego województwa pogiębło w zadomości teoretycznej i nawiązało bliższy kontakt ze sobą, zacieśniając węzły wielkiej rodziny strzeleckiej.

Nieszczęśliwy wypadek w porcie gdyńskim

Podczas przeładunku beczek z tuzaczem ze statku na rampę magazynu firmy „Warta” został uderzony przez dźwig robotnik Leon Wróblewski, odnosząc dotkliwie obrażenia twarzy i głowy.

W czasie wyładowywania wełny ze statku „Lech” na rampę magazynu nr. 3 przy nadbrzeżu polskim, podczas podnoszenia przez dźwig balotów, jeden z nich wysunął się i spadł do luki statku, przytłaczając swym ciężarem robotnika Bolesława Hainisza. W obydwu wypadkach odwieziono poszkodowanych do ambulatorjum portowego, skąd po udzieleniu pomocy przekazano ich po udziale domowej.

Groźny wylew Gąsawki

W dniu 26 bm. na skutek utworzenia się na rzece Gąsawce zatoru lodowego w pobliżu Szubina, woda wystąpiła z brzegów zalewając okoliczne łąki i pola. W związku z powyższym zalewano miejscową straż ochotniczą, która obecnie zajęta jest rozbięciem zatoru. Woda narazie nie wyrządziła wielkich szkód, jako, iż zalała tylko teren niżej położony, nie sięgając okolicznych sadów włościńskich.

Stan wody w Wiśle

Peziom wody w Wiśle i jej dorzeczu wynosił w dniu 26 lutego o godz. 7 rano:

W Krakowie (—0,65) —1,21; w Nowym Sączu (Dunajec) (1,65) 1,53; w Przemyślu (San) (+0,06) —0,55; w Zawichoście (3,14) 3,46; w Warszawie (3,78) 3,63; w Wyszakowie (Bug) (1,58) 1,76; w Pułtusku (Narew) (2,33) 2,22; w Płocku (3,20) 3,37; w Toruniu (3,85) 4,22; w Fordonie (3,50) 3,98; w Chełmnie (3,00) 3,70; w Grudziądzu (3,07) 3,75; w Korzeniewie (3,00) 3,75; w Piekle (2,45) 3,34; w Tczewie (2,46) 3,32; w Einlage (2,68) 2,94; w Schiewenhorst (2,68) 2,88.

W nawiasach podajemy stan wody z poprzedniego dnia.

Temperatura wynosiła w dniu 25 bm. o godz. 7 rano 0,4 st. C, a w dniu 26 bm. o godz. samej godziny 0,7 st. C.

Temperatura powietrzna wynosiła o godzinie 7 rano w dniu 25 bm. 0 st. C, a w dniu 26 bm. +1 st. C.

Kierunek wiatru: południowo-zachodni.

Gdańsk ogranicza wędzenie szprotów

Panująca obecnie dzika konkurencja wędzarni na wybrzeżu i związana z tem spadkiem cen, spowodował wycofanie się wędzarni gdańskich z zaopatrywania rynku polskiego w szproty wędzone. Gdańsk wysyła towar, jedynie na zamówienie fabryk konserw (Wilno), a produkcję wędzarni swych nastawia przede wszystkim na rynek niemiecki.

Do Polski odchodzi z terenu W. M. Gdańska tylko 40 ton szprotów wędzonych.

SILVA RERUM

zebrał i zebrał Bolesław Busiakiewicz
KALENDARZYK HISTORYCZNY.
Co się kiedy i gdzie wydarzyło?

27 lutego

- 1578 Uroczysty akt Kołdu pruskiego, złożony królowi Stefanowi Batoremu przez margrabiego brandeburskiego Jerzego — Fryderyka.
- 1669 Król Jan Kazimierz podczas rokowań pokojowych w Oliwie, przekaże się praw do korony szwedzkiej.
- 1670 król Michał Korybut Wiśniowiecki poślubił Eleonorę, siostrę austriackiego cesarza — Leopolda I.
- 1684 Otwarcie pierwszej w Europie kawiarni (wkrótce po wyprawie wiedeńskiej) — w Wiedniu.
- 1734 Urodził się Karol książę Radziwiłł, „Panie kochanku”.
- 1807 Urodził się w miejscowości Portland znakomity poeta amerykański — Henry Wadsworth Longfellow.
- 1822 Urodził się w Warszawie poeta epoki romantycznej Teofil Lenartowicz. Był on też doskonałym rzeźbiarzem.
- 1823 Urodził się w Tregminie racjonalista, filolog i uczonego orientalista, Ernest Renan, autor słynnego i głośnego dzieła pt.: „Życie Jezusa”.
- 1845 Umarł ceniony publicysta, poeta, krytyk i tłumacz Dominik Magnuszewski. Pozostawił też dramat „Inkwizycja święta”.
- 1848 Wybuch w Niemczech rewolucji tak zw. „Dni Marcowych”.
- 1854 Umarł w Saint-Malo pisarz francuski, teolog i radykał-demokrata de Lammenais.
- 1854 Urodził się w Pleszewie (Wielkopolska) literat, publicysta i powieściopisarz Teodor Jeske-Choiński, jeden z najzacieplejszych bojowych antysemitów w prasie polskiej. Napisał też „Historję Żydów w Polsce”.
- 1858 Urodził się w Rzymie słynny śpiewak włoski, przedstawiciel belcanto-Mattia Batistini.
- 1887 Umarł w Petersburgu kompozytor rosyjski — Aleksander Porfirjewicz Borodini, twórca opery „Kniaź Igor”.
- 1928 Umarł w miejscowości Kuszelnia — wybitny niemiecki dyplomata i polityk książę Karol Max Lichnowsky.
- 1930 Umarł w Paryżu b. szach perski — Achmed Mirza.
- 1932 Pamiętne podpalenie gmachu niemieckiego Reichstagu.
- 1934 (W rok później) wywiezienie oskarżonych o podpalenie Reichstagu komunistów: Dymitrowa, Popowa i Tanewa z Berlina do Moskwy.

Zuchwały napad rabunkowy pod Bydgoszczą 4 uzbrojonych bandytów wtargnęło do zagrody rolnika w Niemczu — 2 osoby ranne

Bydgoski Wydział Śledczy nie otrzymał jeszcze z nawału prac związanych z wykryciem mordercy śp. Niezgódzkiej, kobiet - potworów Żakowej i Ossowskiej, po których niesamowitem przyznaniu się widmo szubienicy zamajaczyło nad więzieniem bydgoskim, gdy znów w dniu wczorajszym stanął przed nową zagadką: na zagrodę rolnika Franciszka Mikulskiego napadło nocą czterech uzbrojonych bandytów, którzy przy pomocy niesłychanego teroru wymusili wydanie im 360 zł, poczem zrabowawszy co cenniejsze przedmioty zbiegli. Dwie osoby ranne. Sprawcy nie mogą ujść bezkarnie...

Krwawy napad

Według zebranych przez naszego sprawozdania wiadomości — napad miał przebieg następujący:

Około godz. 8 z wieczora dnia przedwczorajszego (w poniedziałek) do zagrody rolnika Mikulskiego w Niemczu pod Bydgoszczą (obok Myślicenka) wtargnęło czterech bandytów, z których dwóch trzymało w dłoniach rewolwery. Rabusie czując się panami sytuacji zażądali od Mikulskiego wydania im 2.000 zł tytułem „okupu”. Widząc wahanie rolnika — bandyci zagrozili napadniętym

bezwzględnie życiem broni. Gdy mimo tego ostrzeżenia Mikulski żądaniu napastników stanowczo odmówił, zamierzając się bronić — z wymierzonych luf rewolwerowych posypały się strzały. Ugodzona dwiema kulami szwagierka właściciela zagrody, Marta Koczyńska padła brocząc krwią na podłogę, gdy tymczasem do Mikulskiego dopadł jeden z bandytów, i powalił go uderzeniem kolbą ciężkiego rewolwera.

Niesłychany terror

Zwalczywszy w ten sposób napastnicy ze strony napażdywanych osób — bandyci układowi zmaltretowanych domowników w piwnicy, domagając się w dalszym ciągu wydania im pieniędzy. Gdy pogróżki i wymuszanie nie skłoniło Mikulskiego do zeznań, napastnicy zabarykadowali piwnicę, poczem spokojni już, że nikt im nie przeszkodzi — splundrowali mieszkanie. Łupem ich padło około 360 zł gotówki, w tem 200 w banknotach stułotowych, dwa banknoty 50-złotowe, oraz 10 zł w bilonie, poza tem biżuterja, dwie złote obrączki ślubne z monogramami F. M., damski srebrny zegarek ze złotym brzegiem, oraz rewolwer bębnowy.

Dokonawszy rabunku bandyci nie troszcząc się wcale o swoje ofiary opuścili pod osłoną wieczoru zagrodę. Dopiero po dłuższych wysiłkach udało się uwięzionemu we własnym domu Mikulskiemu i jego rodzinie wydostać z piwnicy i zaalarmować sąsiadów. Tymczasem sprawcy byli już daleko...

Wydział Śledczy znów przy pracy

Na wieść o zuchwałym napadzie rabunkowym w pobliskiej wiosce — na miejsce wypadku wyjechał natychmiast w asyście kilku wywiadowców kierownik Wydziału Śledczego p. kom. Witkowski, oraz policja mundurowa z kierownikiem Komendy Powiatowej na czele. Wskępnymi i osiągnięto podczas dochodzeń wstępnie i czysto zdołała już wpaść na trop sprawców dotychczas nie wiadomo, gdyż i w tym wypadku ze zromodłych względów do czasu ukończenia dochodzeń obowiązuje ścisła tajemnica. Mając jednak świeżo w pamięci ostatni, a tak wspaniały sukces naszej brygady śledczej w postaci rozwiązania ponurej zagadki oficyn przy ul. Gdańskiej nie można wątpić, że i tym razem policji udało się wykryć napastników na zagrodę Mikulskiego, tem bardziej, iż jest ona w posiadaniu rysopisu sprawców. Jak bowiem wynika z opisu bandytów zapodanego przez poszkodowanego rolnika — napadu dokonali osobnicy młodzi, z których trzech mogło liczyć około 20 lat, a czwarty, najstarszy — 25 do 28 lat.

Ofiary napadu znajdują się obecnie w domu rolnika. Koczyńska raniona została w rękę i nogę — życiu jej niebezpieczeństwo nie zagraża.

Bokserzy pomorscy jadą do Niemiec

Reprezentacja bokserów Pomorza wyjeżdża w pierwszy dzień marza do Wrocławia i Instербurга, celem rozegrania 2-ch spotkań z reprezentacjami miejscowymi.

Popierajmy czasopismo „Polski Czerwony Krzyż”

Apel do przemysłowców Pomorza

Okręgowy Inspektor Pracy p. inż. Butwiłowicz zwrócił się do kierowników zakładów pracy na terenie województwa pomorskiego z apelem o popieranie miesięcznika „Polski Czerwony Krzyż”, wychodzącego w Warszawie (ul. Smolna Nr. 6, tel. Nr. 235-29, konto w P. K. O. Polskiego Czerwonego Krzyża Nr. 10540, prenumerata roczna 5 zł).

Biorąc pod uwagę, że wydawcą wspomnianego miesięcznika jest Zarząd Główny P. C. K., instytucji społecznej, ma-

jącej za cel ulżyć niedoli ludzkiej w ciężkich chwilach wojny, względnie klęsk żywiołowych i że w tym miesięczniku poruszane są między innymi kwestje ratownictwa i inne pokrewne zagadnienia, których znajomość ułatwić może okazanie pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, uznać należy popieranie czasopisma tego za bardzo wskazane i to zarówno przez zaprenumerowanie jak i przez umieszczanie płatnych ogłoszeń i reklam.

RADJO-aparaty PHILIPSA na raty
wszystkie modele na składzie

Grimm Sukc. i Kamiński
Centrala w Warszawie, Rymska 7
Oddz. w Sdymi, Starowiejska 47, tel. 26-48

Na połowach szprotów

(N.) Była godzina 6 rano, gdy stanąłem na długiej przystani mola rybackiego, wzdłuż szeregu szykujących się do wyjazdu kutrów. Ostatnie spojrzenie na otuloną we mgie i ciemności nocy okazała Chłodnie Rybną i już jestem na pokładzie „Gdy 3”.

Odczepienie lin od słupka nabrzeża, zapuszczenie motoru i w drogę. Jeszcze krótki manewr, parę skrętów w ruchliwym basenie rybackim, i wychodzimy do szerokiego kanału angielskiego, przy którym znajduje się bunkrowa stacja „Polminu”.

Przy brzegu kolo obszernych zabudowań, czeka już na nas mechanik-bunkrarz i jednocześnie w chwili dobijania kutra, podtaczają nam beczkę z ropą. Jeden z rybaków, przerzuca przez burtę grubą węzownicę, przy której pomocy napelniamy zapasową beczkę ropą poczem dajemy miejsce następnej kolejkę kutrów.

Zawarczał motor i kuter kołysząc się lekko mija awantport kierując się w głąb zatoki, w stronę półwyspu Helskiego.

Pomału niebo zaczyna nabierać szarego koloru, horyzont przeciera się — mamy jeszcze z godzinę jazdy, do miejsca zarzucenia sieci. Zamieniam parę słów z motorniczym, kierującym statkiem i schodzę do kajuty wraz z innymi rybakami.

Na stole pojawiają się skromne zapasy, przygotowane przez rybaczkę. Dwie połówki chleba, smalec w garnuszkach i smażone ryby. Czarna kawa bez cukru dopełnia nasz poranny posiłek.

Rybaczy zaczynają rozmawiać o połowach. Żmudna i ciężka jest ich praca. Nieraz kilkudniowe wyjazdy w morze nie zwracają nawet kosztów zużytego paliwa. I pomimo wydatnej pomocy Morskiego Urzędu Rybackiego i zorganizowanej przez niego „Samopomocy”, bieda jest częstym gościem w rybackiej chacie.

Nikt bowiem tak jak rybaczy nie jest zależny od pogody, wiatrów i innych stanów atmosfery, które przeszkadzają, a rzadko kiedy pomagają im w pracy. Jeśli dodamy do tego niedostateczne wyposażenie w sprzęt rybacki, oraz niewystarczającą ilość i siłę kuterów motorowych, co nie pozwala na dalsze wyjazdy, to będziemy mieli zupełny obraz położenia naszych rybaków.

Same połowy podobne są do loterii, bo nigdy nie wiadomo, czy i kiedy się udadzą. — Wędrówki szprotów nie są jeszcze dokładnie zbadane, co łącznie z innymi przyczynami stwarza trudności przy połowach na wodach Bałtyku.

Z Północy, od wybrzeży Szwecji, pojawiają się szproty w Zatoce Gdańskiej w listopadzie i mniej więcej do maja przenoszą się z miejsca na miejsce, wędrując z prądem, wytworzonym przez wiatry.

O zbieraniu się ławie szprotowych decydują wpływy t. zw. prądów dolnych, przyczem skupiają się one tam, gdzie konfiguracja dna załamuje się dość gwałtownie.

Ze względu na termiczne warunki naszego morza, szproty trzymają się początkowo miejsc płytszych, a potem uchodzą na głębsze. Warunki miejscowe może najlepiej znać rybaczy helscy.

Rybaczy przy naprawie sieci.

Ale oto zbliżamy się do miejsca zarzucenia sieci. Z bocznej luki rybaczy wyciągają włók — gęstą sieć tworzącą matnię — z całym garniturem pływaków z jednej i ciężarków olowianych z drugiej strony.

Zwoje grubych lin przytrzymują sieci i deski oporowe nadające im właściwe położenie w wodzie. Nie bagatelą to utrzymywać

odpowiednio sieci i dobrze je używać. Rybak potrafi to jednak zrobić, bo zna doskonale swój fach.

Pomału na wybranym miejscu znikają sieci rzucone w morze. Trawlujemy, lub mówiąc inaczej, holujemy rozstawiony włók. Po dobrej godzinie uruchamiamy windy, służące do wyciągania sieci. Upływa jeszcze kilkanaście minut, aż oto i one ukazują się na wysokości kadłuba statku.

Po ciężarze wyciąganego włoku i drobnych zda się zaburzeniach fal, rybak w okamgnieniu orientuje się o wyniku połowu.

Pierwsze trzy zarzucenia sieci nie dały prawie nic. Trochę szprotów, parę śledzików, parę zajęcy morskich (mała kolorowa rybaka

bez wartości handlowej) oto wszystko.

Mijają nas inne kutry, załoga nasza, podaje wymowne znaki — niema nic.

Aż raptem dochodzi mnie krzyk stojącego na rufie rybaka... „seling — seling”. Okazuje się, że w niedalekiej odległości nurkowała foka. Rybaczy nie lubią tego szkodnika, który w straszliwy sposób niszczy ryby. Mimo tego, ten „młersci pies” cieszy się ich uznaniem dla swej bystrości i przezorności. Nie próbują go nawet zabijać, jako że jego „bardzo czątko zabijać, bo ten je taci tłusty, że blos w łeb trza go traffic”.

Czas upływa, robi się coraz ciemniej — jesteśmy 4 km. na północ od Helu.

Miny moich towarzyszy są zle i ponure.

W poniedziałek, dnia 25 II, 1935 r. o godz. 5.15, zasnęła w Bogu, po krótkich i ciężkich cierpieniach, kilkakrotnie opatrzona Sakramentami św., **S. P.**

z Lewandowskich Helena Bielecka

w 37 roku życia. O czem zawiadamiają pogrążeni w nieutulonym smutku

mąż z dziećmi i rodzina.

Pogrzeb odbędzie się z domu żaloby; Toruń, ul. Łąkowa 12, w czwartek, 28 b. m. o godz. 8.30, do kościoła Chrystusa Króla, poczem po nabożeństwie żałobnym nastąpi eksportacja zwłok na cmentarz przy ul. Wybickiego. 1692

Osobnych zawiadomień nie wysyła się

Toruń powinien mieć stadion! Doniosłe obrady Woj. Kom. Wych. Fiz.

Wczoraj w godzinach przedpołudniowych w auli Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego odbyło się kwartalne posiedzenie Wojewódzkiego Komitetu Wy-

wódca O. K. VIII., p. gen. Wiktor Thommée.

Protokół z poprzedniego zebrania Komitetu odczytał p. nacelnik Grzan-

Wielka hala Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego pod Warszawą w czasie treningu pięściarskiego.

chowania Fizycznego. Obradom przewodniczył p. Wojewoda Pomorski Stefan Kirtiklis. Obecny również był do-

ka, sekretarz Komitetu, sprawozdania zaś wojewódzkiej i powiatowych komisji rewizyjnych zreferował p. dr. Banaś,

Nie zapominajmy o ofiarach powodzi

Akcja wiosenna dokończy gigantyczne dzieło pomocy

Zebrałiśmy dotychczas dziesięć milionów złotych gotówką i wiele ofiarami w naturze. W tem samo tylko zboże (13.000 ton) przedstawia wartość dwu, i same tylko ziemniaki (4.000 ton) — jednego miliona złotych.

Na skutek zbiorowego i energicznego wysiłku przeprowadziliśmy zasiewy ozime na 90 proc. terenów uszkodzonych przez powódź, a ludność uszkodzona przez powódź otrzymała pomoce dla przeżywienia siebie i swego inwentarza.

Ale stojmy obecnie przed zadaniem cięższym wielokroć: wobec akcji siewnej jarej, wobec konieczności przeprowadzenia sadzenia, wobec przednówka. A nadto — co jest bodaj najważniejsze — należy uszkodzonej ludności ułatwić odbudowę budynków uszkodzonych przez powódź.

Jeśli dla tej akcji uda się skupić wysiłek społeczny, jeśli tak potrafimy załatwić po-

trzeby wiosenne, jak sprostałiśmy jesien- nym — będziemy mogli sobie z całą Polską powiedzieć, że daliśmy radę klęsce, że jesteśmy społeczeństwem zwartem.

Bo udana akcja wiosenna — to już w znacznej mierze skierowanie życia uszkodzanych w łożysko normalnego bytu.

Skoro więc poszczególne osoby, lub instytucje nie dopełniły jeszcze zobowiązań, które powzięły, czas jest teraz najwyższy.

Wzywamy poszczególne środowiska, instytucje, związki i organizacje do przeprowadzenia ilustracji tego, co z tych zobowiązań zostało dopełnione. Jest to nakaz obowiązku społecznego i karność wobec własnego środowiska.

Wzywamy prasę i wszystkich ludzi dobrej woli, aby pomogli nam dzieła dokończyć. Oschła już ziemia — osuszmy łązy!

Mruczą i gadają coś między sobą. Nie mogą jednak nic prawie z tego uchwycić.

Jeszcze jeden hol, a jak się nie uda to wracamy z powrotem. Ociekającą wodą stary szyper, próbuje uśmiechnąć się do mnie i rozpogodzić również zatroskaną moją minę.

Zbliża się o parę kroków i wygłasza mi rybacką sentencję, „Ja w bóstwa nie wierzę na ładzie, ale wszystko w mocy Boga na morzu”.

Trawlujemy, piętnaście, dwadzieścia, na ten raz już krócej. Po pół godzinie pada komenda „hol-daj”. Skrzypia wytarte windy pod naprężonymi stalówkami, niedaleko huśta się w powietrzu kilka mew, które podlatują coraz bliżej. Woda zaczyna burzyć się mydlaną pianą... Oho! Trafiliśmy.

Co tu dużo gadać, tym razem udało się i to porządnie. Wyciągnięcie windą pełnej sieci na pokład kutra okazało się niemożliwe. Trzeba więc było zabrać się do roboty, i ciągnąć jak się tylko dało, aby bliżej, aby ostrożnie.

Rybaczy znają wypadki, że dobrze udany połów skończył się nieraz rozdarcie sieci, stratą ryb, a nieraz i rybaka, który wyleciał za burtę.

Po chwili sieć już była nasza, zaczęło się żmudne lecz radosne wyczerpywanie ryb ręcznymi siatkami. Luka była pełna (80 centnarów).

A kiedy inne kutry znowu zaczęły nas miąć, stary rybak, złożywszy dłoń w trąbkę, dzielił się z nimi pomyślną wiadomością „Do brze, dobrze, full, ganc full”.

p. ppłk. Klementowski przedstawił wycieczne budżetu Wojewódzkiego Komitetu na rok 1934-35, zwracając przytem specjalnie uwagę na konieczność przeznaczania pewnych sum na wychowanie fizyczne w szkołach powszechnych. Następnie p. nac. Grzanka omówił jeszcze sprawę Państwowej Odznaki Sportowej na Pomorzu, a p. inż. Girtler przedstawił stan wychowania fizycznego wśród pracowników kolejowych na terenie toruńskiej Dyrekcji Kolejowej. Ze sprawozdania p. nac. Grzanki wynika m. in., że na Pomorzu 18.337 osób posiada P. O. S., z wojskiem zaś i szkołami razem około 30.000 osób. Najwięcej P. O. S. zdobyto na terenie powiatu kościńskiego.

W związku z tem postanowiono ufundować specjalną przechodnią nagrodę Wojewódzkiego Komitetu dla tego powiatu, który w ciągu roku zdobędzie najwięcej Państwowych Odznak Sportowych i Odznak Strzeleckich. Nagroda ta ma przyczynić się do zwiększenia szeregów posiadaczy P. O. S. i O. S.

Zkolei przedyskutowano obszernie zreferowany przez p. nac. Grzankę projekt zarządu wojewódzkiego Federacji P. Z. O. O. zakupu na imieniny Marszałka Piłsudskiego samolotu. Wysuwając ten projekt, Federacja kierowała się myślą, aby województwo pomorskie oddało Wódzowi Narodu w dniu Jego Imienin hold w sposób praktyczny.

Inicjatywę Federacji Wojewódzki Komitet przyjął z radością i uznaniem do wiadomości, postanawiając równocześnie poprzeć tę akcję i w tym celu uchwalił — zgodnie z projektem p. generała Thommée wysunąć propozycję zakupu hydroplanu, w myśl hasła „Frontem do morza”.

Następnie poruszono sprawę budowy reprezentacyjnego stadionu w Toruniu. W obszernej dyskusji poszczególni mówcy wyrazili żal, iż Toruń, jako stolica Pomorza, nie posiada odpowiedniego boiska sportowego, pozwalając się na tem polu wyprzedzić małej Brodnicy i Sępólnu. W wyniku dyskusji Wojewódzki Komitet jednomyślnie uchwałił stwierdzić konieczność budowy stadionu.

Na zakończenie Komitet postanowił, aby w roku bieżącym obchodzono na Pomorzu dwa rodzaje świąt w. f. i p. w., a mianowicie rejonowe w 4-5 ośrodkach Pomorza i te w szerszym zakresie, oraz w pozostałych powiatach w zakresie lokalnym.

Dzień w Toruniu

Środa
27
lutego

Kalendarzyk rzym.-kat.

Środa: Aleksandra b. — Czwartek: Teofila m.

PRZEWIJANY PRZEBIEG POGODY W DNIO 27 LUTEGO.

Pogoda o zachmurzeniu zmiennym z rozpodzieniami w ciągu dnia. Temperatura bez większych zmian. Najpierw słabe wiatry południowe, potem umiarkowane zachodnie i północno-zachodnie.

NOCNY DYŻUR APTEK.

Dziś dyżurują w śródmieściu Apteka Centralna, ul. Chełmińska; na Bydgoskim Przedmieściu — Apteka św. Anny, ul. Mickiewicza 98 (od godziny 22 do rana); na Mokrem — Apteka pod Łabędziem, ul. Kościuszki (od godz. 22 do rana).

TEATR ZIEMI POMORSKIEJ.

— Dziś — nieczynny.
— Jutro — nieczynny.

REPERTUAR KIN.

MARS: „Słuby ulańskie”.
SWIATOWID: „Dla ciebie śpiewam”.
LIRA: „Weronika”.
ARJA: „Wesoła Zuzanna” i „1002 noc”.
(Dziś ostatni raz).
CORSO: „Człowiek z doliny” i „Sto metrów miłości”.

ZBRANIA.

— Dziś o godz. 17 w lokalu przy ul. Kopernika 7 — walne zebranie Związku Pań Domu.

— Jutro o godz. 19,30 w lokalu przy ul. Żeglarskiej 1 — walne zebranie Korporacji Kupców Chrześcijańskich.

Informator dla przyjezdnych

w Toruniu

Polecamy restauracje i kawiarnie

Dwór Artusa, tel. 19-62. Restauracja o najwyższej kuchni na Pomorzu pod kierownictwem znakomitych kuchmistrzów wydatnie w miejscu i do domu znakomite potrawy na wesela, rauty, przyjęcia. Smaczne i obfite obiady i kolacje. Sale pięknie odrestaurowane na zbrania, bale i zjazdy. W obiad matine, wieczorem dancing towarzyski. Ceny przystępne.

Restauracja „Do Gracjana” ulica Szczytna róg Szerokiej tel. 1996. Poleca zdrowe domowe śniadania, obiady, kolacje znane ze swej dobroci. **Specjalność** — flaki po warszawsku, nogi, ucho, ryjki wieprzowe, kura w rosół, grochówka. Fachowo pielęgnowane piwa, skóra i rzetelna obsługa, ceny niskie. — Nowocześnie urządzone lokale.

Pomorzanka, Cukiernia — Kawiarnia — Restauracja, Szeroka, tel. 1975, poleca po cenach przystępnych śniadania, obiady, kolacje. **Na karnawał** wynajmuje towarzystwo dla urządzania wieczorków lub zabaw salę na I piętrze i orkiestrę — bezpłatnie.

„Alhambra”, ul. Małe Garbary 13, tel. 1078. Wykwintna restauracja, kawiarnia, dancing, kabaret artystyczny. Początek koncertu od godz. 8 wiecz. Początek występów artyst. od godz. 9 wiecz. W każdą niedzielę i święta od godz. 5—7 popoł. dancingi towarzyskie. Ceny przystępne.

Restauracja — Kabaret pod „Orlem”, Toruń, ul. Mostowa nr. 17, tel. 20,46 poleca pierwszorzędną kuchnię warszawską. Wydatnie na miejscu potrawy na specjalne zamówienia. Amerykański Cocktail-bar. Codziennie dancing towarzyski z występami artystycznymi. W niedzielę i święta popołudniu Five-o'clock Rendez-vous elity towarzyskiej.

Śniadalnica i Restauracja Marjan Kopliński, Szeroka 25, tel. 1360, najsympatyczniejszy lokal w śródmieściu. Smaczne obfite śniadania, obiady i kolacje. **Specjalność**: flaki, nogi i peklówka z grochem. Pielęgnowane napoje, ceny umiarkowane, uprzejma obsługa. Dla przyjezdnych przyjemny i dogodny pobyt.

Chcesz zdrowo, smacznie, tanio i obficie zjeść, idź do **Restauracji** przy „Hotelu Polonia”, Plac Teatralny 5. Vis a vis Dyrekcji Kolejowej, tel. 19,98. Kuchnia warszawska. Codziennie koncert i dancing.

Najlepsza okazja kupna

B. Hozakowski, ul. Mostowa 28, tel. 1174 — Najlepsza i najszybsza Herbata — Nasiona — Cebulki kwiatowe.

Schwenkgrub-Radjo, Łazienna 17, tel. 1665. Radiodbiorniki, głośniki nowoczesnych typów, oszczędnościowe żarówki po rewelacyjnych cenach. Przyjmuje asygnaty Kredytu Kupieckiego.

Browar Okocim, reprezent. A Freining, Toruń, Podmurna 58, tel. 1334 poleca swoje piwa: marcowe, świętojańskie, porter w beczkach, butelkach i syfonach. Wodę sodową — lemoniady.

Najstarszy i pierwszy Polski Zakład Optyczny, Franciszek Seidler, Toruń, Opłok i handlarstwa obok poczty. Stare miejskie Rynek 16. Telefon 1574. Dostawa dla kas chorych klinik ocznych i dla wojska.

Losy Loterii Państwowej nabywa każdy w najstarszej i największej kolekturze „Po-

morze Pawła Billera, Toruń, Szeroka 26 i Nowomiejski Rynek, gdyż w tej kolekturze, która istnieje od roku 1919, stale największą wygranych pada.

Z miasta

— **Konfraternia Artystów** podaje do wiadomości, że kupony do biletów zniżkowych na przedstawienia teatralne można odbierać od godz. 14—16 przy ul. Bydgoskiej 8 m. 7.

— **Miejszne zebranie Towarzystwa Pszczelarzy** na Toruń i okolicę odbędzie się w niedzielę, 3 marca, o godz. 15 w sali hotelu „Wiktoria” przy ul. Żeglarskiej. Na porządku dziennym m. in. referaty o ulu Dandau-Blata i o racjonalnej hodowli pszczelich matek.

— **Sekcja hodowców gołębi pocztowych przy Z. S.** W numerze poniedziałkowym naszego pisma donosiliśmy o założeniu przy Związku Strzeleckim w Toruniu sekcji hodowców gołębi pocztowych „Kurjer”. Obecnie się okazuje, że otrzymana przez nas informacja była nieścisła, gdyż stowarzyszenie hodowców gołębi „Kurjer” jest już organizacją starą, od kilku lat utrzymuje krzewiącą w Toruniu ideę hodowli gołębi pocztowych, która obecnie przystąpiła tylko jako samodzielna sekcja do Związku Strzeleckiego.

— **Kawiarnia „Adria”**. Kierownictwo kawiarni „Adria” urzęduje od czwartku 28 lutego włącznie do wtorku dnia 5 marca „pięć wielkich dni” w Toruniu jeszcze niewidzianych. Cenne nagrody przeznaczone na te dni są wystawione w oknie firmy K. Jarcociński przy Starym Rynek 31. Jak nas poinformowano, w tych dniach odbędą się interesujące imprezy, jak premijowanie tańców, ruletka taneczna, stoliki szczęścia, tańce z wędka, premijowanie najpiękniejszych pań i naprzystojniejszych panów i t. p. Godnie uwagi są nagrody wystawione w firmie Jarcociński. Bliższe szczegóły tych imprez zostaną wkrótce podane w ogłoszeniach.

— **Elita towarzyska Torunia** umówiła sobie spotkanie na uroczajonym „Wieczorku Karnawałowym” Młodych Drogerzystów w niedzielę, 3 marca, o godz. 17 w salach hotelu „Pod Orlem”. Wstęp wolny za okazaniem zaproszenia. Moc niespodzianek, m. in. konkurs taneczny o wartościowe nagrody.

— **Z Konserwatorium P. T. M.** Pani profesor Stefania Jagodzińska - Niekraszowa rozpoczęła udzielanie lekcji fortepianu w Konserwatorium od dnia 1 marca rb. Zgłoszenia przyjmuje kancelaria (Strumykowa 19 parter) codziennie od godziny 10—14 i od 16—19. Również przyjmuje się zapisy do klas fortepianu innych profesorów oraz śpiewu, skrzypiec i rytmiki.

— **Z zabawy sobotniej Ompiaków.** W sobotę 23 bm. odbyła się pierwsza na szerszą skalę zakrojona zabawa O. M. P'u w wynajętej na ten cel sali świetlicy Kol. Urzysp. Wojsk. Udała się doskonale. Wesoło i o choczko bawili się zaproszeni goście oraz młodzież Ompiaków, bo też i wszystko temu sprzyjało. Dobra orkiestra, polonezy, walce pomarańczowe, tanga balonikowe itp. —

Znowu dwóch „wydrwigroszów” powędrowało... za kratki

Krótki „życiowy” Wszechświatowej Hali Groszowej

W jednym z miejscowych dzienników ukazało się przed kilku dniami drobne ogłoszenie następującej treści:

20 ekspedjentek

siły odpowiednio do Hali Groszowej. Kaucja 50 zł. Pensja stała — oraz 3 gońców zaraz!

Nic dziwnego, że przy dzisiejszym bezrobociu ogłoszenie tego rodzaju wywołało między poszukującymi pracy duże zainteresowanie. W przeciągu krótkiego czasu około 200 młodych kandydatek i kandydatów na ekspedjentki i gońców wypełniło klatkę schodową domu nr. 6 przy ulicy Królowej Jadwigi, w którym znajdowało się biuro „Wszechświatowej Hali Groszowej”, jak brzmiała pełna nazwa nowej firmy.

W biurze przyjmował petentów sam „dyrektor” Zygmunt Lewandowski. Pomagał mu sekretarz Marjan Głowacki. Obydwaj byli bardzo rozmowni ze swymi klientami.

Tłumaczyli im, że w Toruniu niedługo zniknie bezrobocie, bo ich firma, zakrojona na wielką skalę będzie wkrótce mogła zatrudnić bardzo liczny personel.

Opowiadali zatem, że we Wszechświatowej Hali Groszowej, dla której wydzierżawili już lokal po firmie C. B. Dietrich przy ul. Szerokiej, będzie można wszystko otrzymać za grosze (stąd nazwa „firmy”), ale równocześnie dobitnie podkreślali, że od każdej kandy-

datki na ekspedjentkę muszą natychmiast otrzymać kaucję w wysokości 50 zł. Pośpiech tłumaczyli tem, że zaangażowani pracownicy chcą zaraz zgłosić do Ubezpieczalni Społecznej.

Przy wzmiance o kaucji słuchano „przedsiębiorców” już z mniejszym zainteresowaniem, ale przecież nadzieję uzyskania posady przeważała u kilku kandydatek, które też wydołyły swój ostatni schowany prawdopodobnie na „czarną godzinę”, grosz i wpłaciły żadaną sumę.

„Dyrektor” i jego „sekretarz” czekali tylko na takich, którzy złożyli „kaucję”. Cała ich „firma”, tak się niebawem okazała, była fikcją, stemple i formularze firmowe były sfalszowane.

W realizowaniu oszukańczego planu przeschodziła im jednak policja toruńska, która dowiedziawszy się o istnieniu „firmy” przeprowadziła natychmiast dochodzenia, w których wyniku zaprosiła obydwu przedsiębiorczych „kupców” do... „okrągłaka”.

Okazało się, że oszuści pochodzą z Bydgoszczy, „dyrektor” Lewandowski, liczący lat 29, był z zawodu technikiem dentystrycznym, 26-letni zaś „sekretarz” Głowacki był zoferem. W Toruniu zdołali wyłudzić od naiwnych 165 zł, jednak policja zdołała im wszystkie pieniądze odebrać i zwrócić poszkodowanym, którzy zapewne będą się mieli odtąd na baczności przed podobnymi osobnikami.

— **Walne zebranie Organizacji Przysobienia Wojskowego Kobiet do Obrony Kraju**, odbędzie się w poniedziałek, 11 marca o godz. 17 w świetlicy Organizacji P. W. K. przy ul. Łazienna 24. Na porządku dziennym m. in. sprawozdania z działalności zarządu oraz wybór nowych władz organizacji. — Zebranie rozpocznie się bez względu na ilość obecnych punktualnie o godz. 17.15.

— **Uwaga miłośnicy pięściarstwa.** Niewątpliwie największą sensacją pięściarstwa w Toruniu będą niedzielne zawody bokserkie między Sokolem z Poznania a miejscowym Gryfem. Wystarczy tylko podać, że w drużynie Sokola walczyć będzie reprezentant Polski Misiurewicz i w wadze półciężkiej Rogowski. W tej ostatniej wadze bronić będzie barw Pomorza jej mistrz, b. wicemistrz Polski Wezner, specjalnie wypożyczony na te zawody. Zawody odbędą się w niedzielę dnia 3 marca o godz. 12.30 w sali kina „Mars”. Wobec tego, że w dniu zawodów nie będzie żadnych biletów zniżkowych uprasza się zaopatrzyć w bilety już obecnie w przedsprzedaży u p. Kniecia — Zakład Fryzjerski — ul. W. Garbary, u p. Grabowskiego — Zakład Fryzjerski — ul. Prosta i w lokalu „Gryf” (Dom Żołnierza). Fotografie i skład drużyn podamy dodatkowo.

— **Nowa premiera Teatr Ziemi Pomorskiej.** Komedja W. Lichtenberga „Mecz małżeński” — ostatnia nowość repertuaru scen polskich ukaże się, na scenie toruńskiej, w sobotę, 2 marca wieczorem. Świetna ta współczesna komedja, ciesząca się wielkim powodzeniem na wszystkich scenach, gdzie dotąd była wystawiona, znajduje się w przygotowaniu zespołu teatru, pod reżyserkim kierunkiem Jerzego Szynclera, w obsadzie pp.: Mazarekówna, Oranowska, Kopczyńska, Szyncler, Tatariewicz. Nowa oprawa dekoracyjna Feliksa Krassowskiego.

Z URZĘDU STANU CYWILNEGO.

W dniu 25 lutego zgłoszono:

Urodzenia: rzeźnik Karol Szulz (córkę) i cukiernik Edmund Szaliński (córkę).

Śluby: zakrystjan Bronisław Kobierski z Franciszką Fuetterer.

Zgony: Franciszek Żabiński, Lelewela 36, lat 82; Marjanna Michałowska, Sukienicza 26, lat 70; Helena Bielecka, Łakowa 12, lat 37; Marjanna Kłosińska, Przy Reźni 42, lat 71; Franciszka Malinowska, Grudziądka 88, lat 61; Franciszek Andrysiak, Inowrocław, lat 22, zmarł w Szpitalu Miejskim.

SPRAWOZDANIE Z TARGU.

We wtorek, 26 bm. płacono na targach toruńskich: za nabiał: masło 1—1,20 zł, ser 50—60 groszy za pół kilo; twaróg 30—50 gr. za kilo; śmietana 1 zł za litr; jaja 1—1,30 za mendel; za drob: kury 1,50—2,50; gęsi 3,50—5 zł, kaczkę 2,50—3 zł, gołębie 45—50 gr za sztukę; za ryby: szczupaki 1—1,20 zł, liny 1—1,20 zł, sandacze 1,50—1,80; białe ryby 40—50 groszy za pół kilo; za warzywa: marchew 0,8—1,0 groszy, kapusta 10 groszy, cebula 5 groszy, buraczki 5 groszy za pół kg; za owoce: jabłka 30—90 groszy za kilo; cytryny 10 groszy za sztukę, pomarańcze 1,30—1,70 za kilo. Tendencja na nabiał dostateczna. Ruch ożywiony.

KINO „LIRA”
ul. Strumykowa 3.
Najpiękniejsza i najrozkoszniejsza komedja!
Najwspanialsze zakończenie karnawału!
FRANCISZKA GAAL
w swem najnowszym arcydziele produkcji austriackiej w języku niemieckim
w najsławniejszej komedji p. t. **„WERONIKA”**
Coś niebywałego i niewidzianego!
Początek o godz. 5, 7 i 9-tej W niedz. o 8. 5. 7 i 9-tej.

Żłiganki toruńskie

Głos Anny o „Klosie Panny”

Szanowny Panie Esie!
Ponieważ z panem można się czasami dogadać, proszę przygadać na temat „Klosu Panny”, wystawionego w Teatrze Ziemi Pomorskiej. Oburza mię, że autor kładzie w usta wielebnemu starcowi takie zdanie: „Nic dziwnego, kometa jest rodzaju żeńskiego, więc się lubi spóźniać, jak każda kobieta”.

Otóż według Lindego i innych słowników kometa jest także rodzaju męskiego. I co pan na to, panie Morstin?

Z poważaniem Anna.

Powyzszy głos Anny na temat „Klosa Panny” jest zasadniczej natury, której powinien być wzięty pod uwagę przez powołaną niedawno do życia Komisję Językową. Dotychczas, w samej rzeczy, kometa jest także rodzaju męskiego i jeśli się spóźnia, to jest... niewierny, jak każdy mężczyzna. Tak! jest głos panny Anny o „Klosie Panny”.

Od siebie zaś dodamy, że Kopernik, o bejzbrawszy swego sobowtóra z „Klosa Panny” na scenie, miał się wyrazić do Wojciecha z Brudzewa:

„Po... bóg z nimi!” i wrócił na cokół. (es).

Toruń — siódme miasto uniwersyteckie

Odczyt dyr. Borowika na wszystkie Rozgłosnie Polskiego Radja

Od dłuższego czasu zrzeszenia kulturalne naukowe Pomorza prowadzą wyjątkową kampanję celem stworzenia na Pomorzu z Toruniem jako siedzibą wszechnicy Pomorskiej. Na powyższy temat wygłosi w piątek dnia 1 marca o godz. 18.45 ze studja Rozgłosnie Pomorskiej wykład p. Józef Borowik Dyrektor Instytutu Bałtyckiego.

Potrzeba stworzenia wyższej uczelni w Toruniu, mieście o starej tradycji naukowej jest nietylko kwestją ambicji regionalnej, jakby się na pierwszy rzut oka wydawało, ale poparte istotnymi, ważnymi wymogami polskiej racji stanu. Jeżeli do tego dodamy znaczne oddalenie Pomorza od najbliższych miast uniwersyteckich, proporcjonalnie najwyższe w Polsce na równi z Wołyniem i Polesiem, to jasne się staje że w wysiłku pracy nad budową mocarstwowej Polski pozycja Torunia jako siódme miasto uniwersyteckiego wymaga jak najszybszego uaktualnienia i zaktywizowania.

Recytacje poezji B. Przyłuskiego

Poeta toruński na falach eteru

W piątek, dnia 1 marca nada Rozgłosnie Pomorska na wszystkie Rozgłosnie P. R. recytacje poezji B. Przyłuskiego z tomiku „Dalekie łąki” który niebawem ukaże się na półkach księgarskich. Mimo wszelkie nowoczesności rytm, obrazowania dotychczasowe poezje Przyłuskiego posiadają znakomitą koncentrację stylu, zwięzłość i przejrzystość kompozycyjną.

O poecie pisał Stefan Napierski w „Drodze”, że „jest on wewnętrznie niezawisły, skupiony i czujny nie poprzestający na kontemplacji, lecz silnie ogniskujący wzrok w najbardziej i racjonalnych zapatrzeniach usiłujący sprostać narzuconej sobie odpowiedzialności”.

Numery telefonów „Dnia Pomorskiego”

TELEFONY REDAKCJI

10-91 ogólny (czynny w dzień i w nocy).
10-92 sekretarz redakcji.
10-93 naczelny redaktor.

TELEFONY ADMINISTRACJI

10-94 administracja pisma.
10-95 kierownik administracji.
10-96 filja administracji.

Pościg policji za opryszkciem w śródmieściu Torunia

Lajer nr. 2 niefortunnie usiłował naśladować swego brata

Ucieczka z pod eskorty policyjnej — Strzał na Piekarach — Pogoń na rowerach — Niedostry „król złodziei” w szpitalu

Pamiętamy jeszcze głośną swego czasu ucieczkę „króla złodziei toruńskich”, Aleksandra Lajera, z kancelarii sędziego śledczego w Toruniu „Aleksandra Wielkiego”, jak go podziemny świat Torunia nazywał, który w czasie przesłuchiwania go w kancelarii sędziego śledczego nagle wyskoczył przez otwarte okno na podwórze sądowne i mimo natychmiast wszczętych poszukiwań, zniknął bez śladu na okres przeszło dwóch miesięcy.

Odnaleziono go później aż pod Łodzią, gdzie zaczął znowu „popisywać się” swymi złodziejskimi zdolnościami. Obecnie Aleks odpoczywa, spokojnie w więzieniu w Zgierzu.

Tytułu „króla złodziei toruńskich” pozazdrościł Aleksandrowi Lajerowi jego rodzony braciśzek, 21-letni Bernard, niemniej „zdolny” włamywacz.

Zaczął on swą „złodziejską karierę” pod fachowym kierownictwem brata. Z chwilą aresztowania „pryncypała” rozpoczął pracować samodzielnie. Raz „pożyzył” od przyjaciela nowy rower, który natychmiast dobrze spieniężył, innym razem włamał się do pewnej stajenki na Mokrem i stamtąd również zabrał rower. Poza to kradł na lewo i prawo wszystko, co mu w ręce wpadło.

Zbyt częste zamachy młodszego Lajera na cudzą własność zwróciły na niego uwagę policji. Lajer, dowiedziawszy się, że jest śledzony, zaczął się ukrywać.

Nie dorósł jednak widocznie do „zdolności” swego brata, na którym się zawsze wzorował, gdyż w stosunkowo krótkim czasie policja ujęła go i osadziła w areszcie śledczym.

Dochodzenia przeciwko Lajerowi II zostały dość szybko ukończone i już w dniu wczorajszym Sąd Grodzki w Toruniu wydał nakaz osadzenia go w więzieniu.

Decyzja Sądu nie spodobała się Lajerowi. W chwili gdy policjant wyprowadzał go z gmachu Sądu, przypomniał sobie słynną ucieczkę swego brata i bez chwili namysłu... poszedł w jego ślady i dał drapaką w kierunku Wisły.

Uciekał co tchu ulicą Piekary, w odstępnie około 40 kroków biegł za nim policjant, który go eskortował.

Posterunkowy, odpowiedzialny za ucieczkę złodzieja, wezwał go kilkakrotnie do zatrzymania się, grożąc jednocześnie użyciem broni. Lajer jednak nie

zastosował się do wezwania, wobec czego policjant, w chwili, gdy na ulicy nie było przechodniów, oddał w jego kierunku strzał z rewolweru.

Kula trafiła złodzieja w rękę poniżej łokcia. Mimo rany Lajer jednak uciekał dalej. Z Piekar skręcił nad Wisłę w kierunku t. zw. Grzyba, znajdującego się w pobliżu ul. Rybaki.

Wszelkie usiłowania Lajera, by zniknąć z oczu ścigającego go policjanta, były jednak bezskuteczne. Posterunkowy, widząc, że z powodu wzrastającego ruchu na ulicy broni ponownie użyć nie może i że nie dogoni znacznie od niego zwinniejszego włamywacza, wziął od jednego z przechodniów rower i na nim rozpoczął dalszy pościg.

Na placu Bankowym przyszedł mu z pomocą drugi policjant, przypadkowo przejeżdżający na rowerze, a nieco póź-

niej do pościgu przyłączyło się jeszcze dwóch innych posterunkowych.

Teraz pościg nie trwał już długo; policjanci dopadli złodzieja w pobliżu „Grzyba”.

Lajer, zmęczony ucieczką i osłabiony wpływem krwi, która mu się obficie sączyła ze zranionej kulej ręki, nie stawiał oporu. Odprowadzono go do szpitala miejskiego, gdzie dyżurny lekarz opatrzył mu rękę, a następnie kazał położyć się do łóżka.

Narazie więc niedoszły „król złodziei toruńskich” odpoczywa w wygodnym łóżku szpitalnym, pilnowany przez policjanta. Po opuszczeniu szpitala, wróci do więzienia, by tam poczekać na wyrok Sądu za ostatnio popełnione kradzieże i za usiłowaną ucieczką z pod eskorty policyjnej.

Tragiczna śmierć wójta Gronackiego w Dodubnie pod Zninem

W majątności Dodubno pod Zninem zdarzył się przedwczoraj nieszczęśliwy wypadek, który pociągnął za sobą **tragiczną śmierć wójta Gronackiego**. Wypadek zdarzył się podczas ścinania drzewa w majątności. Obecny przy tem wójt nie zdołał w porę odskoczyć od padającego drzewa, które

zwalilo się na niego całym swym ciężarem. **Nieszczęśliwy wójt wkrótce później nie odzyskawszy przytomności zmarł.**

Tragiczna śmierć śp. wójta Gronackiego, ogólnie cenionego obywatela wywołała przygnębiające wrażenia wśród ludności gminy.

„Mewa” dobrze zasługuje się rozwojowi rybołówstwa dalekomorskiego

Przed niedawnym czasem donosiliśmy o uruchomieniu przez Towarzystwo Okręt. Dalekomorskich Połowów „Mewa”, Sp. Akc. w Gdyni, fabryki beczek śledziowych, która posługując się polskim robotnikiem i krajowym materiałem drzewnym, przystąpiła już do produkcji i pokrywa całkowicie zapotrzebowanie tych beczek przy połowach śledzi na Morzu Północnym.

W dalszym etapie wprowadzenia samowystarczalności w połowach dalekomorskich z inicjatywy władz rządowych, wyrażającej się w pracy przy organizacji tych kursów komisarza rządowego połowów dalekomorskich p. kmdr. Kosianowskiego, „Mewa” zorganizowała wspólnie z Morskim Instytutem Rybackim kursy mechaników okrętowych, które wykształcą spory zastęp samodzielnych rybaków - mechaników, ma-

jących w przyszłości obsługiwać lugry śledziowe „Mewy”. Dotychczas bowiem statki rybackie na Morzu Północnym obsługiwane były częściowo przez rybaków holenderskich, zwłaszcza na tych stanowiskach.

W ostatnich dniach „Mewa” realizując akcję fachowego szkolenia polskiej załogi zorganizowała w Gdyni dla tych rybaków specjalny kurs naprawy sieci, co stanowi również bardzo ważny moment w planowym rozwoju połowów śledzi na Morzu Północnym.

Jak widać z powyższego, „Mewa” dąży systematycznie do wydoskonalenia się w trudnej dziedzinie połowów dalekomorskich i nie szczędzi zabiegów i kosztów dla należytego szkolenia naszych rybaków.

W sprawie wypłaty nauczycielstwu zaległych dodatków mieszkaniowych

Ponieważ nauczycielstwo szkół powszechnych przesyła do Kuratoriumu bardzo wiele podań oraz osobiście zgłasza się w sprawie wypłaty zaległego dodatku mieszkaniowego za lata 1924—1931, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego wyjaśnia, że zupełnie nie celowym jest czynienie w obecnych warunkach w tych sprawach jakichkolwiek zabiegów. Kuratorjum ma zestawiony wykaz wszystkich tych, którym należy się wspomniany dodatek i stopniowo w miarę posiadanych na ten cel kredytów asygnuje należne kwoty interesowanym. Korespondencja w tej sprawie kierowana do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz do Kuratoriumu a tembardziej specjalny przyjazd do Poznania naraża nauczycielstwo na niepotrzebne wydatki a Kuratorjum przysparza niepotrzebnej pracy.

Pociąg popularny na zapusty do Wisły

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Poznaniu przypomina, iż w sobotę 2 marca r. b. zostanie uruchomiony pociąg popularny na zapusty do Wisły.

Odjazd z Poznania nastąpi dnia 2 marca r. b. o godz. 23.05, przyjazd do Wisły dnia następnego o godz. 9.25 rano. Odjazd powrotny z Wisły nastąpi 5 marca o godz. 13.40 i przyjazd do Poznania około godz. 23.

Cena przejazdu w obie strony z Poznania wynosi w kl. III — 18 zł 40 gr i w kl. II — 27 zł 40 gr. Podróżni dojeżdżający do Poznania z prowincji od 20—120 km korzystają z ulgi dojazdowej.

Pociąg prowadzi wagon restauracyjny i dancinowy.

Na miejscu, w Wisle przewiduje się zorganizowane wycieczki narciarskiej na Czantorję, Stożek i na szczyty Beskidów oraz wycieczki saniami do zamczku reprezentacyjnego Pana Prezydenta i do Ustronia.

Uczestnicy wycieczki, którzy nie posiadają własnego sprzętu narciarskiego mogą takowy wypożyczyć od instruktora W. F. kierując nań zgłoszenia do biura podróży „Orbis” i „Wagons-Lits-Cook” w Poznaniu. Skład pociągu będzie zestawiony z wygodnych wagonów pulmanowskich a poszczególne przedziały zostaną zaopatrzone w stoliki do gry w brydża.

Ilość miejsc w pociągu ograniczona. Bilety wcześniej sprzedają w Poznaniu kolejowe kasy biletowe na dworcach głównym oraz P. B. P. „Orbis” i biuro podróży „Wagons-Lits-Cook”; na prowincji natomiast wszystkie kolejowe kasy biletowe Dyrekcji Poznańskiej.

Od Administracji

Zawiadomienia i komunikaty o zabawach, zebraniach towarzyskich, dancinowych i innych imprezach dochodowych, urządzanych przez organizacje społeczne, podlegają opłacie ogłoszeniowej i nie będą umieszczane bezpłatnie w dziale kroniki lokalnej.

Zwracamy się z prośbą do wszystkich organizacji, aby wzmianek tych nie nadsyłały do Redakcji, lecz kierowały je bezpośrednio do Administracji naszego pisma, wraz z przypadającą opłatą, która wynosi po 25 gr. od wydrukowanego wiersza.

M. G. EBERHARDT.

OFIARA CHIRURGA

POWIEŚĆ SENSACYJNA

ROZDZIAŁ XII.

— Co to jest „wkrótce?” — zapytał drwiąco sierżant, podkreślając i tak aż nadto oczywisty słaby punkt pozycji Ladda.

— Nie wiem, ale ja nie zabiłem doktora Harrigana i pan mi tego nie dowiedzie.

— Nie bądź pan taki pewny. Czy pan zna rozkład szpitala?

— Dokładnie nie. Głównie drugie piętro. Pani Harrigan wskazała mi schodki, wiodące na strych.

— Nie wątpię, że pan zna rozkład drugiego piętra, zwłaszcza wschodnie skrzydło — mruknął sierżant. Młody architekt zaczerwił się ponownie i z pewną ręką strząsnął na popielniczkę popiół z papierosa i popatrzył na sierżanta z pod badawczo zmrużonych powiek, jak człowiek, który się nie boi.

— Pan wie, gdzie się mieszczą sale operacyjne?

— Teraz wiem. Dowiedziałem się na śledztwie. Przedtem niewiedziałem.

— Wiedział pan, gdzie przechowują narzędzia chirurgiczne?

— Nie.

Sierżant Lamb pozwolił sobie na uśmiech.

69)

ki wydawał się za długi. Sytuacja stała się niewiarogodnie przykra. Nawet ja, kobieta trzeźwa i prozaiczna, czułam, że wśród grubych murów starego, mrocznego szpitala czai się wyraźne niebezpieczeństwo, tem groźniejsze, że nieokreślone.

A tymczasem w gabinecie doktora Kunce'a badano personel szpitalny. Gorące popołudnie wpływało na torturze chytrych pytań i ostrożnych odpowiedzi. Sama tego spróbowałam, więc miałam przed oczyma wyobraźni spoczone twarze inkwizytorów, szybko latający ołówek stenografa, rozpedzony wachlarz elektryczny, ciągle przygasające cygaro prokuratora, szarość zadymionego powietrza i nieszczęśliwą twarz biednego Ladda, który musiał wiedzieć od początku, że będzie z nim źle. Gdyby mu nawet niczego nie dowiedziano, to i tak nie mógł uniknąć brzydkiej sensacji gazetarskiej. Czułam, o dziwo! że z tych dobolesniej. Nie zdaje mi się, żebym ją oczerniała. Byłam przekonana, że ta kobieta nosi na duszy pancerz egoizmu, nieprzenikniony dla wszelkich ciosów.

Myśląc o O'Learym, wydołyłam swe notatki i wypisałam na świeżej kartce streszczenie sprawy. Zajęło mi to dużo czasu, ale nie doprowadziło do żadnego nowego wniosku. Złowieszko krótka lista pozostawała ta sama i tylko pod nazwiskiem Ladda przybyła ważna uwaga.

Zjawił się stenograf policyjny i zanotował zeznania Lillian Ash. Potem badania przybrały bardziej oficjalny charakter, chociaż napewno nie wiem, bo i mnie, i jej pozwolono odejść.

W progu przystanąłam i zapytałam szeptem doktora Kunce'a:

— Pan oglądał ciało murzyna?

— Tak. Napewno on. Panna Jones poznała odrazu. Był w ubraniu, w którym go przywieziono do szpitala. Naturalnie etykietę szpitalną usunięto, ale nie ulega wątpliwości, że to to samo ciało. Pielęgniarki nie mają się co obawiać, że zostało w szpitalu.

— Jakim cudem dostało się do podziemi kościoła św. Malachjasza?

Doktor Kunce wzruszył ramionami.

— Skąd ja mogę wiedzieć?

Znalazłszy się w swoim pokoju, wydołyłam pudełeczko ze złotym włosom. Czułam, że dopóki się nie dowiem, z czyjej głowy pochodził, nie znamam chwili spokoju. Dręczyło mnie również ostatnie polecenie doktora Harrigana, napisane, jak na niego dziwnie niedbałym piśmie. Nie mogłam się wprost doczekać powrotu O'Leary'ego. Nawet dzień zwło-

Przeciwko Courtney'owi Melady'emu świadczyła tylko możliwość jego obecności w szpitalu w noc mordu, co wydawało mi się wysoce nieprawdopodobne (choćby to samo sądziłam o Laddzie, do czasu rewelacyjnych zeznań Lillian). Oprócz niego miałam na liście doktora Kunce'a, Teubera, Inę Harrigan i Lillian Ash. O Laddie już mówiłam.

Największe podejrzenie ciążyło na Lillian i Laddzie. Jednakże byłam moralnie przekonana, że zabójca Harrigana mieści się wśród tych sześciu nazwisk.

Na dworze rosły cienie, poprzedzające nadejście nocy. Widziałam z okna skrawek przywędłego trawnika i gorący asfalt jakby spuchnięty od żaru. Przejeżdżało mnóstwo aut, z których wychylały się w stronę naszego szpitala ciekawe głowy pasażerów. Słońce nie pokazało się przez cały dzień, ale chmury nie zgęstniały. Ich szara zasłona ciążyła nad upalnie parną atmosferą, nie przepuszczając na ziemię żadnego ożywczego tchnienia. Nadzwyczajna wilgotność powietrza nadawała wszystkiemu pozory zupełnego wyczerpania. Nawet cienkie liście chińskich wiazów, rosnących po obu stronach jezdnii, zwieszały się ciężko na podobieństwo kropel zielonego syropu. Nic się nie poruszało oprócz samochodów, a te toczyły się możliwie wolno ze względu na chorobliwą ciekawość pasażerów.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Z całego kraju

SKŁAD SACHARYNY W BÓZNICY.

Po aresztowaniu w Chrzanowie szajki przemysłowców sacharyny władze bezpieczeństwa przeprowadziły rewizję w domu modlitwy Mojżesza Schenberga, przyczem skonfiskowano paczkę, zawierającą 15 kg sacharyny i 3 kg kamieni do zapalniczek. Sacharyna była ukryta w domu modlitwy w piwnicy. Dokonano dalszych aresztowań, ze względu jednak na toczące się śledztwo nazwiska trzymane są w tajemnicy.

ZWYCIĘSTWO MŁODZIEŻY PRORZĄDOWEJ NA UN. LUBELSKIM.

Dnia 24 bm. odbyły się wybory do Bratniej Pomocy studentów Katolickiego Uniwersytetu w Lublinie. W wyborach odniosła duże zwycięstwo młodzież prorządowa, przy całkowitem wyeliminowaniu wpływu młodzieży endeckiej, stojącej pod wpływem Stronnictwa Narodowego.

Lista bloku młodzieży prorządowej, w którego skład wszedł Legion Młodych, Związek Polskiej Młodzieży Demokratycznej, oraz „Strzelec” akademicki, uzyskała 194 głosy, otrzymując 4 mandaty.

Lista Nr. 2 — młodzieży stojącej pod dyktando Związku Młodzieży Narodowej — uzyskała 154 głosy i 3 mandaty.

Na listę Nr. 3 wystawioną przez „Odrodzenie” padło 111 głosów. Lista ta otrzymała 2 mandaty.

OSZUKANECZNE MANIPULACJE KIEROWNIKA RZEŹNI.

W Sądzie Okręgowym w Łomży rozpoczął się proces o nadużycia w rzeźni miejskiej w Grajewie. Na ławie oskarżonych zasiadł b. lekarz weterynarii B. Nowicki i 22 rzeźników.

Akt oskarżenia zarzuca Nowickiemu, że jako lekarz weterynarii i kierownik rzeźni działając wspólnie z Herszem Wiernikiem i innymi, zezwalał na stemplowanie mięsa i wypuszczał je z rzeźni miejskiej bez dowodów opłat za dokonany ubój, za co pobierał dla siebie część należnych opłat: Poza tem oskarżony utrudniał ubój i kwestjonował jakość mięsa tym rzeźnikom, którzy wniesli do kasy miejskiej normalne opłaty. Pozostali oskarżeni odpowiadają za współudział i uchylanie się od opłat na rzecz miasta, czem naraził miasto na straty około 19 tys. zł oraz Skarb Państwa na około 13 tys. zł. Na rozprawę powołano 60 świadków. Rozprawa potrwa 3 dni.

O REFORMĘ STUDIÓW LEKARSKICH.

W sobotę i niedzielę obradował w Poznaniu w salach uniwersytetu poznańskiego zjazd dziekanów i delegatów wydziałów lekarskich uniwersytetów R. P. Przedmiotem obrad, którym przewodniczył dr. Ciechanowski, profesor uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie było rozpatrywanie możliwości reformy studiów lekarskich. Delegaci poszczególnych wydziałów lekarskich przedstawili swe propozycje i uzasadnili stanowisko swych wydziałów w sprawie tejże reformy. Debata nad reformą studiów lekarskich nie są zakończone i będą trwały w roku bieżącym na zjeździe przedstawicieli wydziałów lekarskich w Wilnie.

PRZYCZYNY WSTRZĄSÓW PODZIEMNYCH.

W sprawie wstrząsów terenowych, stwierdzonych w ostatnim czasie w różnych miejscowościach Górnego Śląska, przedsta-

wiciel PAT otrzymał z Wyższego Urzędu Górniczego w Katowicach wyjaśnienie, że pochodzenie wstrząsów może być natury tektonicznej, związane z dalszym przeformowaniem skorupy ziemskiej, pozbawione jednak również natury górniczej, polegające na raptownym wyładowaniu się olbrzymich napięć, nagromadzonych przeważnie w grubych piaskowcach, w związku z podbraniem węgla pod temi piaskowcami. Na Śląsku mamy do czynienia z obu rodzajami wstrząsów. Stwierdzenie jakiego pochodzenia jest dany wstrząs, mogłyby umożliwić stacje sejsmiczne, których założenie w Zagłębiu węglowym jest rzeczą bardzo pożądaną.

KRWAWA „INFLAGRANTY”.

W Lublinie, w chwili zdemaskowania zdrady małżeńskiej, zazdrosny mąż rzucił się na rywala Adama P. i odgryził mu palec, kawalek nosa i część ucha.

ZABÓJCZE LEKARSTWO.

Rodzeństwo Kubinów z Ciekowic, 5-letnia Janina i 3-letnia Roman, straciło w czasie zabawy garnek z kipiącą wodą. Dzieci doznały dotkliwych poparzeń.

Obecna w mieszkaniu siostrzenica Kubiszów przysypała ofiarom wypadku twarz solą kuchenną.

Lekarstwo to odniosło skutek wręcz przeciwny. W kilka godzin później Janina zmarła.

KATASTROFA SAMOCHODOWA.

Na szosie pod Chodzieżą wpadł na przydrożne drzewo samochód osobowy, kierowany przez obywatela niemieckiego Bigalkego z Przewalka (Passewalk) w Pomoraniu. Samochód został znacznie uszkodzony. Kierowca samochodu Bigalke, jego brat E. i niejaki Sillmer, obywatele niemieccy, udający się na wesele do krewnych w powiecie wyrzyskim, odnieśli lekkie okaleczenia.

ZBRODNIA, WYPADEK CZY SAMOBÓJSTWO?

Wielkie wrażenie w Zbąszyniu i okolicy wywołała tajemnicza śmierć 22-letniej córki znanego ziemianina p. Wierzchowieckiego.

Z mistrzostw narciarskich w Zakopanem Andersen zwycięża w biegu zjazdowym

W poniedziałek, w ramach 16-tych Międzynarodowych Mistrzostw Narciarskich Polski, odbył się na Hali Goryczkowej bieg zjazdowy pań i panów. Z powodu silnego wiatru w górach trasa musiała zostać skrócona i wyniosła w konkurencji męskiej około 2 km przy różnicy wzniesienia około 400 m a dla pań około 1 km. Zawody odbywały się w ciężkich warunkach atmosferycznych z powodu silnego wiatru, który wciąż pokrywał trasę nawianą śniegiem.

Zawody rozpoczęły się biegiem zjazdowym pań, do którego na 19 zgłoszonych stanęło 9 i wszystkie bieg ukończyły. Pierwsze miejsca zdobyła Staszek-Polankówna (Sokół, Zakopane) w czasie 2:30, 2) Stopkówna (SNPTT) 2:43,5, 3) Marusarzówna Helena (SNPTT) 2:56,5, 4) Bednarzówna (SNPTT) 3:21, 5) Gajduszek (Bielsko) 4:25,5.

Do biegu panów na 133 zgłoszonych stanęło 60. Bieg ukończyło 55, wśród których jedynym reprezentantem zagranicznym Norweg

go, właściciela majątności Stefanowo. Ostatnio w godzinach wieczornych, kiedy pan Wierzchowiecki przebywał na pewnym zebraniu, domownicy znaleźli w mieszkaniu majątności Stefanowo zwłoki tragicznie zmarłej dziewczyny. Jak stwierdzono, śmierć nastąpiła wskutek wystrzału. Policja robi energiczne dochodzenia celem ustalenia, czy zachodzi tu samobójstwo względnie nieszczęśliwy wypadek, czy też zabójstwo.

HARCERSKI OŚRODEK PRACY W SPALE.

W związku z mającym się odbyć jubileuszowym zlotem harcerstwa polskiego, główna kwatery harcerzy organizuje w Spale specjalny ośrodek pracy, mający na celu przygotowanie terenu, oraz wykonanie szeregu niezbędnych inwestycji. Ośrodek ten, złożony z 200-tu ludzi, działać będzie w porozumieniu z zarządem głównym Stowarzyszenia Opieki nad Niezatrudnioną Młodzieżą.

Obóz pracy w Spale rozpocznie się z dn. 15 marca r. b. Wszyscy bezrobotni harcerze, ubiegający się o przyjęcie do ośrodka, powinni jak najszybciej przesłać podania do najbliższej komendy chorągwi harcerskiej.

ZE SREBRA ROBIŁI ZŁOTO.

W czasie lustracji Zakładu Zastawniczego przy Komunalnej Kasie Oszczędności w Stanisławowie, ustalono, że szajka oszustów zastawiała przedmioty srebrne jako rzekomo złote i w ten sposób wyrządziła Kasie znaczne szkody.

Urzędnicy nie zorientowali się w machinacjach oszustów, ponieważ srebro to było powleczone warstwą złota.

W wyniku dochodzeń ustalono, że sprytnym oszustem jest Józef Zakowski, warszawianin, zamieszkały ostatnio w Stanisławowie. Osobnik ten skupował u jubilerów srebro stolowe, powlekał je cienką warstwą złota, a potem zastawiał. Oszust korzystał przytem z pomocy żony swojej, oraz przyjaciela Antoniego Lepety. Co pewien czas jeden z członków szajki zjawiał się w Kasie, gdzie pod fikcyjnymi nazwiskami zastawiano rzekome złoto. Oszustów osadzono w areszcie.

Repertuar Teatru Ziemi Pomorskiej

„Mikołaj Kopernik” L. H. Morstina
Środa, 27. II. — Grudziądz.
Czwartek, 28. II. — Tczew, popoł. i wiecz.
Piątek, 1. III. — Gdańsk.

Programy radiowe

Czwartek 28 lutego
ROZGŁOSNIA WARSZAWSKA

6,45 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”; 6,48, 7,07, 7,25 Muzyka z płyt; 6,52 Gimnastyka; 7,15 Dziennik por.; 7,36 Chwilka pań domu; 7,40 Zapowiedź programu; 7,50 Koncert reklamowy; 11,57 Sygnał czasu z Warsz. Obserw. Astron.; 12,00 Hejnal z Krakowa; 12,03 Wiadom. meteorolog.; 12,05 Codz. Przegł. Prasy Polskiej; 12,10 Program dla dzieci: a) „Uratowana owieczka” — opow. dla dzieci; b) „Herzka”; c) „Fioletki ludowe” w wyk. chóru szkoły powszecznej Nr. 189; 12,30 XVII poranek szkolny, zorganizowany przez Wydz. Ośw. i Kult. Zarz. m. st. Warszawy wesp. z „Polskiem Radjo” i Zarz. Filh. Warsz. Wyk.: Ork. Filh. Warszawskiej pod dyr. St. Nawrota, A. Szlemińska (soprano) i J. Lefeld (akomp.). Słowo wstępne wygłosi p. T. Mayzner; 13,00 Dziennik połudn.; 13,05 „Z rynku pracy”; 13,10 D. c. koncertu szkolnego z Filh.; 13,30 Wiadom. o eksp. polsk.; 13,35 Przegłąd sędziowy; 13,45 Drobna utwory Edwarda Elgara (płyty); 13,50 Muzyka lekka. Wyk.: Ork. P. E. pod dyr. St. Nawrota i St. Witas (śpiew). Przy fortep. prof. L. Urstein. 16,45 Lekcja języka franc. L. Rouquigny; 17,00 Teatr Wyobraźni nadaje słuchowisko p. t. „Z przeszłości” — pg. Wilkońskiego; 17,50 Skrzynka ogólna — omówi dr. M. Stepowski; 18,00 Pogadanka rolnicza; 18,15 Florent Schmitt: Tragedja Salome op. 50. Objasnienia dr. E. Elsenrówny (płyty); 18,45 „Co czytać?” (nowości poetyckie) — szkic liter. — wygl. dr. T. Makowiecki; 19,00 Duet w wyk. W. Skwarzowej (soprano) i A. Kamińskiej (mezzo-soprano). Przy fortep. prof. L. Urstein; 19,30 Pogadanka aktualna; 19,30 Melodie z filmu „Król Jazzy” w wyk. ork. P. Whitmana (płyty); 19,45 Program na dzień nast.; 19,50 Wiad. sport.; 20,00 Koncert wiecz. Wyk.: Ork. symf. P. R. pod dyr. J. Ozimieńskiego i T. Hoefs (flet — tr. z Katowic). 1) L. Grossman: Uwertura ukraińska „Marja” — wyk. orkiestra; 2) Utwory na flet w wyk. H. Hoefsa (Katowice); 3) Saint-Saens: Tanciec szkieletów — wyk. orkiestra; 4) Utwory na flet w wyk. H. Hoefsa (Katowice); 5) E. Chabrier: Espana (rapsojda) — wykona orkiestra; 20,45 Dziennik wiecz.; 20,55 „Jak pracujemy w Polsce”; 21,00 Koncert z Krakowa; 21,45 Odczyt z Poznania; 22,00 Koncert reklamowy; 22,15 Muzyka taneczna — ork. salonowa; 22,45 „Wiosna w Łwowie i Wilnie” — odczyt w języku włoskim — wygl. dr. F. Szymandowa; 23,00 Wiadom. meteorolog. dla komunikacji lotniczej; 23,05—23,30 D. c. muzyki tanecznej.

ROZGŁOSNIA TORUŃSKA

15,40 Zapowiedź programu; 15,45 Melodie Jana Straussa (płyty); 16,00—17,50 Transm. z Warszawy; 17,50 Piosenki w rytmie walca; 18,00 Co daje osadnikom ustawy oddłużeniowej; wygłosi p. dr. A. Zakrzewski; 18,15—19,30 Transm. z Warszawy; 19,30 Utwory skrzypcowe (płyty): 1a) Zarzycki; Mazurek; b) Sarasate: Taniec hiszpański nr. 3 (wyk. Br. Huberman); c) Szymanowski-Kochański: Pieśń kurpiowska (wyk. I. Dubiska); 19,45 Program na dzień nast.; 19,50 Wiadom. sport. Pomorza; 20,00—22,00 Transmisje z Katowic, Warszawy, Krakowa i Poznania; 22,00 Koncert reklamowy; 22,15—23,30 Transm. z Warszawy.

ZAGRANICA

17,20 Bratislava. Utwory Chopina. 17,00 Stuttgart. Koncert uczniowski. 17,35 Królewiec. Sonata Brahmsa. 17,50 Kolonia. Utwory Bacha i Haendla. 18,00 Lipsk. „W rytmie walca”. 18,00 Lahti. Akademia z ok. 100-lecia „Kalevala”. 19,00 Lipsk. „Chłaska drzewczyna” — opera Rinaldo da Capua. 19,00 Kolonia. Wieczór karnawałowy. 19,30 Kanaas. Symfonia Nr. 2 Beethovena. 20,00 Moskwa (Kom.). „Djamielch” — opera Bizeta. 20,00 Wiedeń. „Zew Ojczyzny”. 20,10 Kopenhaga. Koncert symfoniczny. 20,15 Stuttgart. Koncert symf. 20,30 North. Koncert symf. 20,45 Rzym. Koncert symf. 20,45 Mediolan. „Falstaff” — opera Verdiego. 20,45 Frankfurt. Misa Brucknera. 21,00 Bruksela franc. Koncert symfoniczny. 21,05 Paryż P. T. T. „Sapho” — opera Massena. 21,30 Strasburg. „Le diable galant” — opera Fiernego. 21,30 Paryż. „Rosa Marie” — operetka Firmla. 21,40 Wiedeń. Pieśń Bittnera. 22,45 Radio Paris. Koncert symf. 22,50 Luksemburg. Muzyka niemiecka. 23,00 Kolonia. Muzyka współczesna. 24,00 Regional. Muzyka tan. 24,00 Hamburg. Muzyka lekka i taneczna.

Pomorze bronić musi silna flota wojenna!

Kruszywo kamienne

tłuczeń, szplit, grysy i wysiewki z doborowych kamieni kartzukich, mechanicznie tłuczone i sortowane, poleca po cenach przystępnych do natychmiastowej dostawy „TRI” TOWARZYSTWO ROBÓT INŻYNIERSKICH S. A. z własnej wytwórni w Miechucinie poczta Miechucin, powiat kartuski. Przedstawicielstwo: w Warszawie, ul. Czackiego nr. 14. Reprezentant: Inż. W. Tomczyński, Wejherowo, skrz. poczt nr. 30, telefon nr. 32. 1674

ZAPOWIEDZ. Podaje się do ogólnej wiadomości, że 1) ślusarz-kowal Józef Jan Walkusch, zamieszkały w Bydgoszczy, przy ul. Lwowskiej 5, syn zmarłego robotnika Franciszka Walkuscha, ostatnio zamieszkałego w Strzebielinie powiat morski i żony jego Anny z domu Sobisch, zamieszkałej w Luzinie powiat morski; 2) służąca Anna Walerja Gucałska, zamieszkała w Bydgoszczy, przy ul. Lwowskiej 5, córka robotnika Maksymiljana Gucałskiego i żony jego Marty z domu Brzoskiewicz, zamieszkałych w Bydgoszczy, chcą zawrzeć związek małżeński. Obwieszczenie zapowiedzi nastąpić winno w Bydgoszczy, w Luzinie powiat morski i w Zoppot (Wolne Miasto Gdańsk). 1702 Bydgoszcz, dnia 26 lutego 1935 r. Urzędnik stanu cywilnego: (—) Biechowiak.

WYDZIAŁ POWIAŁOWY W ŚWIECIU ogłasza

KONKURS rachmistrza

na stanowisko
Od kandydata wymagane jest: 1) obywatelstwo polskie, 2) nieprzekroczony 40 rok życia, 3) co najmniej średnie wykształcenie, 4) co najmniej 3-letnia praktyka w kasach rządowych wzgl. samorządowych, 5) egzamin z rachunkowości samorządowej i egzamin kwalifikacyjny ze znajomości księgowości, 6) nieskazitelna przeszłość. Uposażenie wedle IX wzgl. VIII stopnia służbowego. Posada tymczasowo kontraktowa — możliwość stabilizacji i prawo do emerytury. Należyce udokumentowane podania wraz z własnoręcznie napisanym życiorysem, urzędowym świadectwem zdrowia oraz dowodem uregulowania stosunku do służby wojskowej — wnosić należy w terminie do dnia 20 marca r. b. do Wydziału Powiatowego w Świeciu. Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi. Świecie, dnia 22 stycznia 1935 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego: (—) Krawczyk.

Zl. 102-9. 1710

L. JASINSKI, Składy prowadzone od 1870 r. w Łodzi, ul. Andrzeja 10, tel. 168,56, w Łęczycy ul. Poznańska 30, telefon 125. Cenniki rozsyłane są bezpłatnie.

Do akt Km. 1193/34 i 1194/34. 1703

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Gdyni rewiru II-go, urzędujący w Gdyni przy ul. Leśnej pod nr. 3, na zasadzie art. 679 k. p. c. obwieszcza, że w dniu 30 marca 1935 r. od godziny 10 rano, w sali posiedzeń Sądu Grodzkiego w Gdyni, pokój 33, odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji nieruchomości składającej się z 1 domu mieszkalnego, 1 stodoły, 1 chlewu, 43 morgów magd. ziemi, 3 morgów magd. łąki (pastwiska), 1 morga magd. lasu (krzaki), położonej w Wiclinie, powiecie morskim, województwie pomorskiem, oznacz. polic. nr. 65, obejmującej powierzchnią ogółem 47 morgów magd. i 3 a, 12 mtr. kw., która stanowi własność małżonków Bernarda i Klary Bieszk, zamieszkałych w Chylonji, szosa do Podgórze dom Fr. Bieszka.

Nieruchomość ta ma urządzone księgi hipoteczne w Wydziale Hipotecznym Sądu Grodzkiego w Gdyni tom VII, karta 135, 136, 137.

Powyzsza nieruchomość została oszacowana na sumę zł. 14.035,—. Sprzedaż zaś rozpocznie się od ceny wywołania t. j. od kwoty zł. 9.356,66.

Licytant przystępujący do przetargu powinien złożyć rękojmię w gotówzinie w kwocie zł. 1.403,50 albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych, instytucyj, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich, i że papiery wartościowe przyjęte będą w wartości 1/2 części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowo pułbicznem obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne; że prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego Sądu, nakazujące za wieszenie egzekucji; że w ciągu ostatnich 2-eh tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie. Gdynia, dnia 26 lutego 1935 r.

Komornik: (—) J. Pank.

Lekarz weterynarii

Adam Hirsch przeprowadził się. **Gdynia,** Skwer Kościuszki willa „Tusia” tel. 24-77. 1599

Meble biurowe

urządzenia składowe, okna i drzwi, oraz wszelkie prace stołarskie wykonuje na miejscu

Gdynia, ul. Lipowa 11 telefon 21 88

BYDGOSKA FABRYKA MEBLI BIUROWYCH

Marmur i cement

na posadzki, nagrobki i pomniki 1513

Stanek i Ska Grudziądz, Młyńska 16, tel. 1211.

ZA ZŁOTÓWKĘ

Bomba Okocima wódka parka rawickich parówek PIWIARNIA OKOCIMSKA GRUDZIĄDZ

Ford
znów przoduje!

W roku 1935

Ford Junior 933 c/cm	Ford Junior podwozie i wóz dostawczy kompletny 933 c/cm
Ford Junior de Luxe 1172 c/cm	Ford podwozie ciężarowe 2 do 3 osiowe od 2-4 ton
Ford V8 8 cyl.	Ford lekkie podwozie ciężarowe 3/4 ton

Nowy wypuszczony obecnie **Ford Junior 1172 c/cm Model 1935 r.**

dostarczany z Anglii ze znacznie obniżonym cłem na zasadach z nowymi umowami polsko-angielskiej jest urzeczywistnieniem marzenia wybrednego i oszczędnego automobilisty

Jego 4 cyl. motor o sile 1172 c/cm, jego nadzwyczajne zalety podczas jazdy, jego wygoda wewnątrz, jego gustowna forma aerodynamiczna zapewniają temu małemu samochodowi znowu przodujące miejsce między nowymi typami samochodów, które się w tym roku na rynku automobilowym ukazały. Jego niska cena umożliwi również uposażonemu jego nabycie.

Pierwszy samochód nowy Ford junior de Luxe 1172 c/cm Model 1935 już nadszedł i może być po uprzednim telefonicznym porozumieniu obejrzany.

Nasze dziesięcioletnie doświadczenie zapewnia najuważniejszą obsługę. Wozy zostają przez nas dostarczone wprost z fabryki **Ford** w Dagenham w Anglii.

1925 10 lat 1935
Najstarszy w Wolnym Mieście Gdańsku
Autoryzowany ODSPRZEDAŃCA **Ford**

DYREKCJA LASÓW PAŃSTWOWYCH W Toruniu
wydzierżawi z dniem 1 kwietnia 1935 r.
ośrodek Ciecholewy
obszaru około 67 ha, położony w pow. chojnickim. Bliższych informacji zasięgnąć można w Dyrekcji pokój nr. 60.
Zł. 101-9. 1709

L. cz. II. K. 6/32. 1689

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Nieruchomości położone w Więcborku przy ulicy Hallera nr. 8 i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisane w księdze gruntowej Więcborku na imię Heleny Libera z d. Bonin w Więcborku obecnie zamieszkałej w Gdyni-Oksywie, ul. Koszarowa 13, zostanie dnia 16 maja 1935 r., o godz. 10 przed południem wystawioną w drodze publicznego przetargu na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój nr. 4.

oważna portowa firma ekspedycyjna w Gdyni
poszukuje od zaraz
ekspedjenta portowego
obznajmionego z pracą portową.
Również może się zgłosić
młodszy praktykant
Zgłoszenia pod „Eksport“ do Administracji „Gazety Morskiej“ Gdynia. 1672

Nr. Km. 1175/34. 1701

OBWIESZCZENIE
o przymusowej sprzedaży nieruchomości.
Komornik Sądu Grodzkiego w Koronowie, urzędujący w Koronowie przy ulicy Cmentarnej nr. 7, na zasadzie art. 679 k. p. c. obwieszcza, że w dniu 16 kwietnia 1935 r. o godz. 10-tej w sali posiedzeń Sądu Grodzkiego w Koronowie pokój nr. 14 odbędzie się sprzedaż z publicznej licytacji nieruchomości Koronowo tom XVII wykaz liczbą 765 składającej się z domu handlowo-mieszkalnego z skrzydłem z małej parceli, pompą i ustępami położonej w Koronowie a zapisanej w księdze wieczystej Koronowo tom XVII wykaz liczbą 765 o powierzchni 300 mtr. kw. na nazwisko Teofila Rybki, dentysty w Koronowie.

Wartość użytkowa jako podstawa podatku budynkowego wynosi 1430,— mk. Wzmiankę o przetargu przymusowym nieruchomości zapisano w księdze wieczystej Koronowo tom XVII, wykaz liczbą 765 w dniu 27 czerwca 1934 r.

Powyzsza nieruchomość została oszacowana na sumę 23.000,— zł. Sprzedaż zaś rozpoczyna się od ceny wywołania t. j. od kwoty zł. 17.250.

Licytant przystępujący do przetargu winien złożyć rękojmię w gotówce w kwocie zł. 2.300,— albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Ze prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości, lub jej części od egzekucji i, że uzyskały postanowienie właściwego Sądu nakazujące zawieszenie egzekucji.

Ze w ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godz. 8-iej do 18-tej. Akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie.

Jednocześnie wzywa się organy władzy publicznej i instytucje publiczne powołane do zgłaszania należności z tytułu podatków i innych danin publicznych, aby najpóźniej w terminie licytacji zgłosiły zestawienie podatków i innych danin publicznych, należnych po dzień licytacji pod rygorem utraty mogącego im służyć z ustawy pierwszeństwa zaspokojenia.

Koronowo, dnia 14 lutego 1935 r.
(—) Kantowicz, Komornik Sądu Grodzkiego w Koronowie.

III. UKŁ. 1/35. 1703

OBWIESZCZENIE. Otwarcie postępowania układowego. Wydział Cywilny Sądu Okręgowego w Gdyni na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 lutego 1935 r. wydał następujące postanowienie: Na wniosek dłużnika Jana Żelewskiego właściciela księgarni w Wejherowie Plac Wejhera 25 otwiera się postępowanie celem zawarcia układu z wierzycielami. Pełnienie czynności sędziego komisarza zleca się Sądowi Grodzkiemu w Wejherowie. Nadzorca sądowym wyznacza się Teofilę Żelewską w Wejherowie. Terminy sprawdzenia wierzytelności wyznacza się na dzień 18 marca i 1 kwietnia 1935 r. o godzinie 10 w Sądzie Grodzkim w Wejherowie. Wzywa się równocześnie wierzycieli, aby wierzytelności swoje przed upływem powyższych terminów zgłosili u sędziego komisarza w sposób w art. 37 i 38 pr. o post. ukł. wskazany i to w 2-ech egzemplarzach zgłoszeń, z których jeden ma być zaopatrzone znacznikiem „opłaty sądowej“ za 2 złote i znacznikiem „opłaty za doręczenie“ za 50 gr. Gdynia, dnia 25 lutego 1935 r.
Sąd Okręgowy, Wydział Cywilny.
Zł. 132.

Duży
umeblow. pokój od zaraz do wynajęcia. Gdańsk, Stadtgraben 14, III ptr lewo. 1711

Polskie Zjednoczenie Rybaków Morskich
w GDYNI
Port Rybacki — telef. 1383

oferuje:

szproty świeże
dorsze „
dorsze świeże bez głów i wnętrzości
dorsze mrożone „ „ „ „
po cenach najniższych.

TORUN
Mieszkania
2-pokojowego z kuchnią, na Bydgoskim, w cenie 30—35 zł. poszukuje młode małżeństwo. Oferty pod „400“ do Adm. „Dnia Pom.“ Toruń.

Poszukuję
mieszkania z większym ogrodem na przedmieściu Torunia względnie pod Toruniem. Oferty uprasza się składać do Dnia Pomorskiego Toruń pod. 1651.

Udzielam
porad prawnych, żalatiwam sprawy sądowe, administracyjno, mieszkaniowe, rozwodowe. Adamski, doradca prawny. Toruń, Sukieńczyca 4. 7596

Prima obiady
0,80
Hungaria, Toruń, Prosta nr. 19. 1695

Mieszkania
3-pokojowego z łazienką na Bydgoskim [Przedm. poszukuje od 1 maja 1935 urzędnik Dyrekcji Kolejowej. Oferty do filij „Dnia Pom.“ Toruń.

Reklamowo!
Sprzedajemy tanio kuchnie od 80,— zł. sypialnic „ 280,— „ jadalnic „ 480,— „ Skład Mebli Toruń, Prosta 5. 547

P-a wina
Konjaki i likiery
najtaniej w Hungarii Toruń, Prosta 19. 1697

Piękne
3 pokojowe mieszkanie z wszelkimi wygodami w nowym budynku od zaraz do wynajęcia. Adres wskazuje Administracja „Dnia Pomorskiego“ Toruń. 1668

Kolosalna
zniżka cen
na wódki
w Hungarii, Toruń, ul. Prosta 19. 1696

Szukam
celem kupna używanych maszyn oraz form, do wyrobu dachówek cementowych. Oferty do „Dnia Pomorskiego“ Toruń, pod nr. 254. 1687

GRUDZIĄDZ
Największy wybór
Najniższe ceny
Zyrandole
Lampki nocne
Lampki do prasowania
Żelazki elektryczne
Zakłady Elektrotechniczne
F. MACIEJEWSKI
Grudziądz, ul. Mickiewicza 12 telefon 18216. 895a

Dla piwoszy!
duża 1/2 ltr. bomba „OKUGIMA“ 0,60.
HUNGARJA
Toruń, ul. Prosta 19. 1998

Tanio
pokoje sypialne, gabinety, pokoje jadalne, leżanki, kąpieli w najnowszym wykonaniu. **Otto Kahrau**, Grudziądz, Sienkiewicza 16 telefon. 1692. 951

Urządzenia
sanitarne, wodociągi, centr. ogrzewania, reperacje szybko i tanio. **F. Kujawski**, Fabryka Maszyn, Oddział urządzeń sanitarnych, Toruń. 1694

Skóry
podeszwowe
„ wierzchnie
„ blankowe
„ surowcowe
„ pantoflarskie
oraz wszelkie przybory szewskie, rymarskie i tapicerskie poleca po cenach 1445 najniższych
Brunon Żubka
Grudziądz, ul. Pańska 3
HURT. Telefon 19-18. DETAL.

Instalacje elektryczne!
Reparacje aparatów elektr. motorów, akumulatorów, radjoparatów, solidnie i kosztownie. **Zakłady Elektrotechniczne F. MACIEJEWSKI**, Grudziądz, Mickiewicza 12, tel. nr. 18-16. 895

BILARD!
Codziennie spotkania partnerów z **Piwiarni Okocimskiej**, Grudziądz. 1327

GDYŃIA
3-pokojowe
mieszkanie do wynajęcia od 1 marca. Gdynia, tel 15-72. 1673

2 pokoje
umeblowane dla 2 lub 3 pań, ewtl. na biura od zaraz. Zgłosz. „Gazeta Morska“ Gdynia pod 2282. 1704

Do Gdyni potrzebujemy natychmiast stenotypistkę
która bezbłędnie i szybko stenografuje i pisze na maszynie polską oraz niemiecką korespondencje.
Sily wykwalifikowane chcą się zgłosić tylko piśmiennie z podaniem życiorysu oraz pensji do (1706)
Fabryki Papieru Dachowej „STAROGARD“
Centrala w Gdyni.

OGŁOSZENIA:

wiersz milimetry na stronie 7-lamowej	0,20 zł
wiersz milimetry na pierwszej stronie	1,00 zł
wiersz milimetry na drugiej i trzeciej stronie	0,80 zł
wiersz milimetry na dalszych stronach	0,50 zł
Drobne za słowo 15 gr. Pierwsze w słownym składzie 25% drożej.	
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25% drożej.	
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% niższ.	
Komunikaty 50 gr za wiersz.	
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20% nadwyżki.	
W Gdańsku za wiersz milim. na stronie 7-lamowej	15 fen.
„ „ „ „ 4-lamowej	50 fen.
„ „ „ „ drobne za słowo 5 fen. — tytułowe	10 fen.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:

W ekspedycji miejscowych agencji	2,50 zł	
Z odnośnikiem do domu	2,80 zł	
Przez pocztę z odnośnikiem do domu	2,89 zł	
Pod opaską	4,50 zł	
W Gdańsku przez pocztę	2,32 gd; przez gońca	2,00 gd
z odbieraniem w administracji wprost	1,75 gd	
Zagranicą	4,00 gd	
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma.		

Redaktor odpowiedzialny:
Witold Mężnicki, Toruń, ul. Moniuszki 25, m. 1.

U W A G I:
Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówkę. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — liczymy według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie zostanie zapłaconą przewidzianą w cenniku 20% nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie upoważniają do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Za terminowy druk będą uwzględnione o ile zostaną wniesione do dni 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Przy sądownym ściganiu należności rabat upada. Za terminowy druk i przepisanie miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny za sprawę W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsman, Gdańsk, Kassubischer Markt 21, I. p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Waclaw Górnicki, Bydgoszcz, ul. Marsz. Pocha 12. — Redaktor odpowiedzialny na Gdynię: Józef Dobrostański, Gdynia, Szkoła. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziąd: Waclaw Gańcz, Grudziądz, ul. Sienkiewicza 90. — Redaktor odpowiedzialny na Tczew: Lubomski Waclaw, Tczew, ul. Kościuszki 1.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza w Toruniu. Członkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.